

Pavol Zemko

USKUTOČNITE SLOVO (Mojim kátlovským veriacim)

© doc. ThLic. Mgr. Pavol Zemko, Th. D., Ph.D. h.c., EMBA, LL.M., O.C.H. - assoc. prof.

Grafická úprava: Ivona Matúšová

Vydavateľ: Ivona Matúšová, Trnava, 2017
Elektronická publikácia

Prvé vydanie

Text neprešiel jazykovou úpravou.

ISBN 978-80-89413-69-0

*„V tichosti prijmite zasiate slovo, ktoré má moc spasit' vaše duše. A slovo aj uskutočňujte,
nebud'te len poslucháčmi,
ktorí klamú sami seba.“
(Jak 1, 21 - 22)*

Prežívame spolu samé zvláštne – osobitné roky...

Rok viery (11.októbra 2012 – 24.novembra 2013),

Rok zasväteného života (30.novembra 2014 – 2.februára 2016)

a mimoriadny jubilejný

Svätý rok milosrdenstva (8.decembra 2015 – 20.novembra 2016)

v Katolíckej cirkvi

ako i

Rok sv. Cyrila a Metoda (4.júla 2012 – 5.júla 2013)

a Rok Sedembolestnej Panny Márie (1.januára – 31.decembra 2014)

na Slovensku -

boli mimoriadnou príležitosťou, ktorá zostane aj v pamäti veriacich v Kátlovciach, kde sme okrem toho slávili aj ***Rok Pavla Ušáka – Olivu Kátlovce 2014*** na 100.výročie jeho narodenia (26.januára - 22.novembra 2014). Snažil som sa ich zachytiť v niekoľkých homíliách a didaskáliách v našom Farskom kostole Svätého Ducha ako i mimo neho – kam mňa a či aj niektorých z vás pozvali. Teraz ich vám tu všetkým predkladám.

Dvadsať druhá nedeľa v cezročnom období B

*Kátlovce, Farský kostol Zoslania Ducha Svätého – 2.septembra
v Roku sv. Cyrila a Metoda 2012.*

Bratia a sestry!

Všetko je dar od Pána Boha.

A to veríme. Dnes, keď nám to pripomína apoštol Jakub v druhom čítaní, sme sa prišli v tejto pravde utvrdiť.

Lebo apoštol pripomína, že tieto dary sú do nás v tichosti zasiate ako „slovo, ktoré má moc spasť vaše duše.“

S ich používaním sa máme dostať do neba. Preto prijmime radu apoštola, že „slovo aj uskutočňujte.“

V *Katolíckych novinách* som čítal o súčasnom najrýchlejšom handicapovanom bežcovi sveta, Henrym Wanyoikem z Kene, ktorí na paralympijských hrách v Sydney v roku 2000 získal zlatú medailu v behu na 5000 m, následne v Aténach pridal ďalšie dve zlaté medaily a prekonal dva svetové rekordy v behu na 5000 m a 10000 m. Samozrejme, nakoľko je nevidiaci potrebuje navádzača – je ním jeho kamarát z detstva, ktorý beží spolu s ním na trati a počas behu mu hovorí, kedy treba v zákrute spomaliť, ako prebiehajú preteky, či mu vykresľuje reakcie fanúšikov. Doma v Keni ho vyhlásili za najlepšieho atlétu krajiny, propaguje svojou slávou po vedomie o schopnostiach a silných stránkach ľudí s postihnutím, venuje sa charite, založil nadáciu pre postihnuté deti svojho rodného regiónu. No keď sa mu to stalo, mal len dvadsať jedna rokov a bol po slabej mŕtvici, upadol do zúfalstva, trpel depresiami a mal samovražedné myšlienky. No dostal sa z toho a začal svoje dary, čo dostal, naplno využívať. A preto bude bežať aj na 14. Paralympiáde v Londýne v roku 2012.¹ Buďme aj my za život a spásu, preto dovoľme zasiatemu slovu v nás rásť.

Drahí moji, nikdy nekonajme v živote proti spásu v našom Bohu! Amen.

Sviatok Trnavskej Panny Márie v roku B

*Trnava, bazilika minor – farský kostol sv. Mikuláša – 18.novembra
v Roku viery a v Roku sv. Cyrila a Metoda 2012.*

Moji farníci z Kátloviec, drahí bratia a sestry!

Prežívame v jubilejnom *Roku sv. Cyrila a Metoda* na Slovensku v našej Katolíckej cirkvi *Rok viery*. Pápež Benedikt XVI. ho vyhlásil jednak na pamiatku 50.výročia začiatku Druhého vatikánskeho koncilu, ale i na 20.výročie od vydania *Katechizmu katolíckej cirkvi*.²

¹ Porov. MEKIŇOVÁ, D.: Stratil som zrak, ale nie víziu. In: *Katolícke noviny. Tradičné noviny súčasného kresťana*, roč. 127, č. 35, 2.septembra 2012, s. 32. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o. ISSN 0139 – 8512.

² Porov. BENEDIKT XVI.: *Porta fidei*, 4.

K čomu vydal i apoštolský list *Porta fidei* a v ňom napísal, že nám pripomína potrebu objaviť cestu, aby čoraz viac vychádzala najavo pred svetom radosť a nadšenie z nášho stretnutia s Kristom.³

Preto 12.októbra 2010 aj zriadil *Pápežskú radu na podporu novej evanjelizácie* a k tejto aktuálnej téme zvolal v októbri 2012 aj *Biskupskú synodu*.⁴ Lebo uvedomujeme si snáď všetci veľmi dobre prorocké slová zosnulého milánskeho kardinála Carla Mariu Martiniho, že cirkev zaostala o dvesto rokov. A preto radí tri veci na uzdravenie: obrátenie, Božie slovo a sviatosti.⁵ A to je vlastne aj obsahom *Katechizmu katolíckej cirkvi*: Verím v Boha, sviatosti, prikázania a modlitba.⁶

Aká je moja viera? Je radostná? Som vôbec na ceste viery?

Mohamed Joseph Fadelle bol vychovávaný ako šítsky mohamedán v Iraku. V roku 1987 bol v armáde a mal dvadsať tri rokov. Bol ošetrovaný, keď jeho spolubývajúci na izbe v kasárňach bol kresťan, patriaci k Chaldejskej katolíckej cirkvi. No spoznal v ňom dobrého a charakterného človeka, vo voľnom case sa spolu veľa rozprávali o viere a Mohamed Joseph pochopil, že kresťanstvo miluje všetkých ľudí a nikdy nenúti nikoho zabíjať. Chaldejský katolík mu daroval Nový zákon a on v ňom objavil chlieb života. Len čo to bohatí rodičia zistili okamžite ho vydedili a pohrozili smrťou. Udali ho na políciu, ktorá ho zatkla a kruto ho tam mučili – vo väzení bez súdu bol jeden rok a pol. Krátko nato sa oženil. Spolu s manželkou začali chodiť na katolícke bohoslužby, stretávali sa s kňazmi a napokon sa rozhodli konvertovať na katolícku cirkev a dať sa pokrstiť. Začali navštevovať hodiny náboženstva, teda katechizmus. Medzitým sa im narodil syn, aby podľa irackých zákonov neohrozili seba aj kňaza, čo by ich pokrstil – za čo by bol rest smrti, zmenili si mená a emigrovali do Jordánska a tam sa dala celá rodina pokrstiť. Mohamed Joseph hovorí, že obdobie, kedy ich kňaz učil katolícky katechizmus, považuje za najšťastnejšie obdobie svojho života. Lebo pochopil, že zmyslom náboženstva nie je obradné umývanie, ale svätá omša. Tiež pochopil neľudský pohľad islamu na ženu, ktorá je podľa koránu len vlastníctvom muža – a ten si s ňou môže robiť, čo chce. Len pomyslenie, že by mal stratiť katolícku vieru mu naháňa strach. Doma v Iraku nad ním vyslovili kľatbu – fatwu, podľa ktorej ho ktorýkoľvek moslim môže zabiť – o čo sa už aj v Jordánsku nájomný vrah pokúšal. Preto sa odsťahovali do Paríža, kde žijú dodnes. Francúzske úrady im odmietli udeliť politický azyl, a tak jedinou záchranou pre rodinu sú katolícke charitatívne organizácie, ktoré pre Mohameda Josepha hľadajú príležitostnú prácu. Napriek všetkému svoj vstup do Katolíckej cirkvi neľutuje a rád spolu s celou rodinou, do ktorej pribudlo druhé dieťa, všetko s vierou trpí a prináša túto obeť ako daň za to, že získali najvyššie šťastie v živote: vieru v Ježiša Krista a príslušnosť ku Katolíckej cirkvi. Mohamed Joseph všetkých vyzýva, aby nezanedbávali misijnú, evanjelizačnú prácu.⁷

Drahí moji, bratia a sestry, kráčajme radostne po ceste viery! Amen.

³ Porov. Tamže, 2.

⁴ Porov. <http://www.kbs.sk/obsah/sekcia/h/dokumenty-a-vyhlasenia/p/dokumenty-vatikanskych-uradov/c/nova-evanjelizacia-na-odovzdavanie-krestanskej-viery-lineamenta>

⁵ Porov. <http://www.katolickenoviny.sk/36-2012-preco-mame-strach-pyta-sa-kardinal-v-poslednom-interview/>

⁶ Porov. Katechizmus katolíckej cirkvi. Trnava: Spolok sv. Vojtecha, 1999, 918 s. ISBN 80 – 7162 – 259 – 1.

⁷ Porov. Od Mohameda ke Kristu. Cesta iráckeho muslima ke kresťanství. In: *Immaculata – Neposkvrnená* (dvomesečník), roč. XXI, č. 123, 5/2012, s. 20 – 21. ISSN 1210 – 5732.

Požehnanie farského erbu

*Dechtice, Farský kostol sv. Kataríny Alexandrijskej – 25.novembra
v Roku viery a v Roku sv. Cyrila a Metoda 2012*

Pán farár dechtickej farnosti, pán doktor - herold Slovensko a člen Medzinárodnej heraldickej akadémie, pán starosta Dechtíc a pán starosta Kátloviec, spolubratia kňazi, člen Zvrchovaného maltézskeho rádu, vzácní hostia, bratia a sestry!

Dnešnou treťou významnou udalosťou završujete tento mimoriadny rok v Dehticiach: prvou bol odchod pána farára Bosého, víťanie pána farára Vachana a Bazalu; druhou nosnou udalosťou bolo 840.výročie rotundy – kostolíka Všetkých svätých, jeho obnovenie a znovupožehnanie ako i uvedenie novej publikácie bratov Šimončičovcov o dejinách farnosti za účasti mnohých nás ako i poslancov NR SR a predsedu vlády SR; no a tou treťou významnou udalosťou – ako som už naznačil – je tá dnešná hodová slávnosť patrónky tohto farského kostola, farnosti a františkánskeho kláštora sv. Kataríny – viac iste známeho pod názvom *Katarínka*.

Dnešný nedeľný farský deň umocňuje požehnanie farského erbu a jeho následné oficiálne uvedenie do života.

Každý erb je heraldický symbol, ktorému je potrebné rozumieť – prišiel nám ho vysvetliť človek na slovo vzatý – heraldik, ktorý sa erbom profesionálne venuje. Nechcem sa mu miešať do kapusty, no jedno by som chcel prezradiť a zdôrazniť, že mať erb znamená: mať vzťah k domovu. Obce a mestá majú svoj erb preto, lebo im to prikazuje zákon a my občania by sme si na základe toho mali uvedomovať svoj vzťah k obci, kde žijeme. Rovnako to má byť i vo vzťahu k farskému erbú: Všetci krstom začlenení do tejto farnosti majte k nej pozitívny vzťah – existencia erbu nech vás k tomu všetkých povzbudzuje a spája. On vyjadruje vašu nebeskú patrónku – sv. Katarínu, ktorej je zasvätený tento kostol. On je vás všetkých, tu ste doma, tu máte svoje miesto, majte zaň i za túto celú farnosť spoluzodpovednosť v zmysle cirkevných zákonov pod vedením svojho kňaza ustanoveného biskupom, nástupcom apoštolov.

Nech ste hrdí, že ste obyvatelia Dechtíc a patríte aj do rímskokatolíckej farnosti Dehtice. Tak obec ako i farnosť vlastniace svoje erby nech sú pre vás záštitou, oporou a ochranou: obec vo verejných – materiálnych veciach a farnosť – cirkevné katolícke spoločenstvo v duchovných záležitostiach. Akoby dve vedľa seba položené koľajnice po ktorých ide náš vlak smerujúci cez smrť do večnosti – sledujme preto tak v obci ako i vo farnosti len spoločný cieľ – dobro človeka tu na zemi, o čo sa má starať obec ale i raz večné dobro – Pána Boha v nebi, o čo nech sa usiluje miestny pán farár a jemu prislúchajúci tu žijúci kňaz, páter Vojtech – čo nie vždy je ľahká a jednoduchá úloha.

O čom svedčí príbeh z Rwandy v Afrike. V roku 1994 tam vypukla občianska vojna medzi kmeňom Hutu a Tutsi. Milión ľudí počas vojny zahynulo a milión ľudí opustili krajinu. Vojna zničila nielen mnohé budovy, ulice, cesty, no i vzájomné ľudské vzťahy. Rehoľníci – palotíni usporiadali vo farnosti Ruhango v diecéze Kabgay dvojročné misie, aby pomohli ľuďom nájsť cestu k Bohu – lebo za dva roky sa dá veľa materiálneho opraviť ale i mnoho duchovného docieľiť. Rehoľníci, ktorým je zverená farnosť toto dosiahli aj vďaka tomu, že zaviedli od roku 1996 kostol Ruhango ako centrum neustálej modlitby za zmierenie po vojne, preto sem neustále prichádzajú katolíci i protestanti na bohoslužby ako aj na exercície či do evanjelizačnej školy. Nesmie sa tu napriek africkému naturelu tanca a spevu nahlas rozprávať,

lebo len v tichu lepšie počujeme Boží hlas. A tu sa skutočne podarilo obdivuhodné: Pre dievča, ktorému zabili otca, bol každý Hutu vrah, pomocou misií v miestnom farskom kostole sa rozhodla nájsť vraha, zašla za ním do nemocnice, potom do väzenia, starala sa o neho, akoby to bol jej brat – a čo je podstatné odpustila mu. Alebo jedna učiteľka mala manžela a štyri deti – všetci jej zomreli v kostole, ktorý následne zrovnali Hutuovia so zemou – odpustila vrahom, našla si ich vo väzení a začala trikrát do týždňa navštevovať väznicu, kde boli zodpovední za masaker, nosila im jedlo, ktoré sama pripravila a tiež mydlo a oblečenie.⁸ Uvedomujete si teraz, aké je dôležité mať vzťah k farnosti ale i k obci, teda k miestu, kde žijem a kde sa modlím? Nesmieme byť ani k obci ani k farnosti či ku všetkému obecnému alebo kostolnému ľahostajní!

Drahí Dechtičania, vzácní hostia! Želám vám všetkým: Nech na príhovor sv. Kataríny Alexandrijskej máte len vždy pozitívny ošoh zo svojho vzťahu k svojej obci i farnosti! Amen.

Prvá adventná nedeľa v roku C

*Kátlovce, Farský kostol Svätého Ducha – 2.decembra
v Roku viery a v Roku sv. Cyrila a Metoda 2012*

Drahí bratia a sestry!

Začíname nový liturgický rok v *Roku viery* a v *Roku sv. Cyrila a Metoda*.

V dnešnom evanjeliu sme počuli výzvu: *Modlite sa*.

Modlitbou si posilňujeme našu vieru. Keď pápež Benedikt XVI. vyhlásil *Rok viery* aj na pamiatku 20.výročia promulgovania *Katechizmu katolíckej cirkvi*, žiadal, aby Cirkev podľa neho rozvíjala svoje učenie a tak poskytla veriacim istotu v ich živote viery.⁹ Preto sa s témou modlitby stretávame v jednej zo štyroch častí *katechizmu*.¹⁰

Modlitba nám otvára dvere viery, ktorými sa pohľad človeka zameriava na Ježiša Krista prítomného medzi nami do skončenia sveta.¹¹

Modlitba nás bude sprevádzať aj do konca nášho života. Tak to bolo aj v živote Etty Hillesum, Židovky a spisovateľky z Holandska (15.januára 1914 Middelburg – 30.novembra 1943 Osvienčim).¹² Po smrti vyšli jej zápisky z väzenia pod názvom: *Pretrhnutý život. Denníky z rokov 1941 – 1943*. Pred smrťou napísala: „Dnes v noci by človek vlastne nemal

⁸ Porov. ZUBKOWICZ, W.: Pútne miesto ticha v Afrike. In: *Apoštol Božieho milosrdenstva*, roč. XVI, č. 63, 3/2012, s. 27 – 29. Spišská Nová Ves: Spoločnosť katolíckeho apoštolátu – palotíni. ISSN 1335 – 2318.

⁹ Porov. BENEDIKT XVI.: *Porta fidei*, 4; 10 – 11. In: *Pápežské dokumenty*, 85 zväzok, s. 5 – 6; 11 – 15. Trnava: Spolok svätého Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o., 2011, 21 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 889 – 7.

Porov. KONGREGÁCIA PRE NÁUKU VIERY: Nóta s pastoračnými usmerneniami na Rok viery. Úvod, s. 5 – 10. In: *Dokumenty Svätej Stolice*, 76 zväzok. Trnava: Spolok svätého Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o., 2012, 23 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 900 – 9.

¹⁰ 1.časť Vyznanie viery 2.časť Slávenie kresťanského tajomstva 3.časť Život v Kristovi 4.časť Kresťanská modlitba. In: *Katechizmus katolíckej cirkvi*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha, 2.vydanie, 1999, 918 s. ISBN 80 – 7162 – 259 – 1.

¹¹ Porov. KONGREGÁCIA PRE NÁUKU VIERY: Nóta s pastoračnými usmerneniami na Rok viery. Úvod, s. 5 – 10. In: *Dokumenty Svätej Stolice*, 76 zväzok. Trnava: Spolok svätého Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o., 2012, 23 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 900 – 9.

¹² http://en.wikipedia.org/wiki/Etty_Hillesum

ani oka zažmúriť a mal by sa len modliť. Pokľaknutie pred Bohom je jediné ľudské gesto, ktoré nám ľudom ešte zostáva. Tento čas má preveriť niektoré slová: miluj svojich nepriateľov. Podľa mňa je to jediné, čo sme sa v tejto vojne naučili. Musíme hľadať zlo sami v sebe a nikde inde. Túžba po pomste je naozaj úbohá napriek všetkému utrpeniu a neprávosti všade navôkol nedokážem nenávidieť ľudí. Viem, že v pracovnom tábore zomriem do troch dní, ľahnem si a zomriem, a napriek tomu nepovažujem život za nespravodlivý. Pomôžem ti, Bože, aby si to so mnou nevzdal, nemusíš pomáhať ty nám, ale my musíme pomáhať tebe a tak pomôžeme sami sebe zachrániť v sebe kúsok teba, Bože. Neobviňujem ťa, Bože, naopak, my ti neskôr budeme skladať účty, človek nie je v nijakých pazúroch, keď je v tvojom náručí. V blízkej budúcnosti sa budem s tebou zhovárať veľmi často, a tak ti zabránim, aby si ma opustil, zostanem ti verná. Možno ma telesne zničia, viac mi však nemôžu urobiť.”¹³ So Židmi máme spoločný Starý zákon a v ňom aj modlitbu k Pánu Bohu. Aká úžasná bola Hillesumovej modlitba pred smrťou, plná lásky k nepriateľom.

Drahí moji, nezabúdajme, že pri modlitbe sa zhovárame s Pánom Bohom – darcom lásky, a preto ju vždy s láskou venujme tým, za ktorých sa budeme modliť! Amen.

**Krajský deň olympionizmu,¹⁴
15.výročie olympijského klubu v Trnave,
15.výročie športového odboru Matice slovenskej**

*Ružindol, Farský kostol sv. Bartolomeja – 12.decembra
v Roku viery a v Roku sv. Cyrila a Metoda 2012*

Vážený pán predseda TTSK; pán farár a pán starosta z Ružindola a z okolia; Kátlovani; športovci – olympionici!

Slávime Rok viery aj na 20.výročie promulgácie *Katechizmu katolíckej cirkvi*¹⁵ pápežom Jánom Pavlom II.¹⁶ apoštolskou konštitúciou *Fidei depositum* 11.októbra 1992.¹⁷

A v ňom z 2865 článkov nájdeme o športe zmienku len v jednom jedinom článku, 2289, aj to v komplexnom kontexte rešpektovania telesného života.¹⁸

Pričom vysvetlenie podávajú ďalšie tri články v podkapitole *Rešpektovanie telesného zdravia*.¹⁹ Pričom článok 2288 zdôrazňuje, že život a zdravie sú vzácne Božie dary, o ktoré je potrebné sa starať a brať pritom do úvahy spoločné dobro.²⁰ Čím sa nepriamo myslí na to, že práve športom si v živote upevňujeme zdravie. Čo ale vždy je kolektívna záležitosť –

¹³ KEKELIAKOVA, M.: Keď sa vypíšem z toho pátosu. In: *Katolícke noviny, tradičné noviny súčasného kresťana*, roč. 127, č. 48, 2.decembra 2012, s. 12 – 13. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r.o. ISSN 0139 – 8512.

¹⁴ Porov. http://sk.wikipedia.org/wiki/Medzin%C3%A1rodn%C3%BD_olympijsk%C3%BD_v%C3%BDbor

¹⁵ Porov. BENEDIKT XVI.: Porta fidei, 4.

¹⁶ Za svätého ho vyhlásil pápež František až 27.apríla 2014. Jeho liturgická spomienka v kalendári bola stanovená na 22.októbra.

¹⁷ Porov. KKC, s. 1 – 6. Trnava: Spolok sv. Vojtecha, 1999, 2.vydanie, 918 s. ISBN 80 – 7162 – 259 – 1.

¹⁸ “Morálka síce nabáda k rešpektovaniu telesného života, 364 ale nerobí z neho absolútnu hodnotu. Stavia sa proti novopohanskej mentalite, ktorá sa snaží rozvíjať kult tela, všetko mu obetovať, 2113 zbožňovať telesnú dokonalosť a športový úspech. Takáto mentalita môže výberovou voľbou medzi silnými a slabými viesť k zvrátenosti ľudských vzťahov.”

¹⁹ Porov. KKC, 2288; 2290 – 2291.

²⁰ Porov. Tamže, 2288.

športovca, trénera, spoluhráčov, divákov a celého štábu organizátorov a funkcionárov no i sponzorov a podporovateľov tak zo strany rodiny, športových klubov, miest a obcí, štátu ale i nadnárodných organizácií, akými sú športové federácie.²¹

Preto je v tomto duchu sympatický výrok v televízii argentínskeho futbalistu Lionela Messiho, ktorý hrá za FC Barcelona a tri krát za sebou získal prestížne ocenenie Zlatá lopta, súťaže, ktorú vyhlasuje svetová organizácia FIFA, že za jeho úspechom nie je len on sám, ale sú to všetci hráči na trávniku. Lebo len spoločne niečo dokážeme, človek sám to má nesmierne veľmi ťažké.

Katechizmus katolíckej cirkvi ako som už spomínal, podpísal Ján Pavol II., ktorého nazývali atlétom na Petrovom stolci. Bol pápežom, ktorý aktívne športoval: rád plával, lyžoval, miloval horskú turistiku, no o športe dal len jeden jediný článok, čo je až nepochopiteľné, keď toto všetko o ňom vieme. Ale v programe *Jubilejného roku 2000* už bol 29. októbra na Olympijskom štadióne v Ríme špeciálny deň – *Jubileum športovcov*.²² No a napokon do Rímskeho rituálu, promulgovaného 31. mája 1984 tiež za pontifikátu Jána Pavla II., bol vložený obrad požehnania telocvičných priestorov.²³

Z neho je aj moje záverečné želanie: Nech vám všetkým športovcom v našom kraji – olympionikom i matičiarom, dobrovoľníkom i profesionálom, podporovateľom i obdivovateľom – pomáha požehnanie, ktoré dáva Cirkev nie len budovám, čo slúžia na telovýchovné aktivity ale i všetkým športovcom: **Boh, ktorý osvecuje mysle všetkých a obnovuje sily tela, nech spravuje vaše skutky, aby ste čoraz plnšie žili v radosti srdca a v duchovnej zhode.**²⁴ Amen.

Pohrebná homília

*Majcichov, Farský kostol Všetkých svätých – 23. decembra
v Roku viery a v Roku sv. Cyrila a Metoda 2012*

Na úvod sv. omše:

Dovoľte mi, drahá smútiaca rodina, pán farár, bratia a sestry, aby som sa k vašej bolesti, ktorá sa tragicky dotkla celej farnosti, pridal aj ja a všetkým vyjadril sústrast' v tejto ťažkej skúške. Modlime sa za zosnulú a všetkých vás, pozostalých – zvlášť deti: siroty a rodinu.

Smútiaci!

Na majcichovskom cintoríne dnes pribudne na čerstvom hrobe ďalší kríž, vyjadrujúci veľkú bolesť.

No už z čias Rímskej ríše máme vedomosť, že kríž znamená nie len bolesť no i večnosť.

²¹ Porov. Tamže.

²² Rímsky kalendár, s. 27 – 39. In: *Kalendár Jubilejného roku 2000*. Bratislava: Konferencia biskupov Slovenska, 1999, s. 134. ISBN 80 – 968167 – 9 – 9.

²³ Porov. Požehnanie budov a telocvičných priestorov, s. 303 – 309. In: *Benedikcionál*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o., 2007, 678 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 693 – 0.

²⁴ Porov. Tamže.

Bolest' Ježiša Krista, ktorý zomrel za naše hriechy sa mení na nádej večného života. A tak ako i v prípade Ježiša Krista tak i v prípade našej zosnulej – zvlášť po nezabudnuteľnej nedávnej tragickej smrti manžela Petra – ide o veľkú tragédiu. No ak ju musíme prijať, musíme popri bolesti mať s krížom aj nádej.

Tú mali i rodičia anglického vojaka, ktorý je pochovaný pri milánskej bráne. Na náhrobný pomník mu dali napísať: *Bol povolaný k vznešenejšej službe. Jeho trápenie pominulo, jeho trpkosti skončili. Teraz začal radostný život. Príde čas, keď pochopíme.* Aj naša zosnulá bola povolaná k vznešenej službe priamo u Boha v nebi, začala iný život a my všetci sa modlíme, aby sme to časom pochopili – i keď to teraz ešte nechápeme.

Pri rozhovore dvoch kamarátov sa jeden pýtal druhého, lebo vedel o ňom, že mu už všetci zomreli a on zostal doma sám: Ako bojuješ s nudou? Odpovedal mu, ja sa nikdy nenudím: Brúsim diamanty. Aké prosím ťa? No modlím sa ruženec, jednotlivé zrnká na ňom – to sú tie diamanty. Patria našej Nebeskej Matke: Ona nech je teraz matkou malých sirôt, ona nech je pre nás pre všetkých inšpiráciou, aby sme ich podporovali duchovne i materiálne.

Drahí smútiaci, bratia a sestry! Nech na príhovor Panny Márie, Matky všetkých ľudí, nie ste zúfalí, ale máte nádej večného života. Amen!

Pohrebná homília za + Teréziu Johanesovú

*Kátlovce, Farský kostol Sv. Ducha – 11. januára
v Roku viery a v Roku sv. Cyrila a Metoda 2013*

Vážený pán starosta a celá smútiaca rodina, bratia a sestry!

V prvom čítaní sme počuli, že vojvodca s tými, s ktorými žil, bojoval, vážil si ich obeť, ktorú priniesli v boji. A po jej skončení uvedomujúc si nesmrteľnosť ľudskej duše, dal za nich prinášať v chráme obeť.

Rovnako konáme aj my teraz – obdobne napodobňujeme Božie slovo, ktoré sme práve teraz počuli.

Mali ste radi svoju zosnulú mamu, babku a príbuznú, po skončení jej pozemského života, v poslednej fáze ťažkého telesného boja v chorobe no i duševnej tiesne po nedávnej smrti syna - slúžime za spásu jej duše sv. omšu, lebo veríme v nesmrteľnosť duše – lebo naše spojenie s ňou sa nekončí, len bude pokračovať v inej forme.

Drahí smútiaci pozostalí, musíte preto na ňu vždy vďačne spomínať! Ženy – rovesníčky mi povedali, že naša drahá zosnulá mala rada kvety, rada ich pestovala, rada sa o ne starala. Chodievajte na jej hrob a vždy jej tam prineste kvety ako prejav vašej ľudskej vďačnosti za všetko dobré, čo pre vás za svojho pozemského života vykonala. No zároveň sa usilujte aj vy o to, aby ste boli takými krásnymi kvetmi – plodmi jej výchovy, príkladu, poučenia a vzoru, ktorý vám počas svojho života dala. A myslím, že mnohokrát svoje kvety darovala i na skrášlenie nášho kostola. A za to nech zostane naša vďačná spomienka na ňu! A tak to bolo i vo vašom prípade – v posledných rokoch ťažko chorej matky: Dávali ste jej všetko, čo len človek môže dať v ťažkom zdravotnom postihu. No chválím vás, že ste nezabudli ani na duchovnú posilu, ktorej sa jej dostávalo každý prvý piatok, no i mimo toho tiež v nemocnici. A tak je to i teraz v prípade obeť sv. omše a sv. prijímania, ktoré za ňu

práve obetujete. A to nie len vy, rodina – pozostalí, no i my všetci – spolu so mnou tu pri oltári pán farár z Dechtíc, ako i vy všetci prítomní bratia a sestry.

Vo filme *Milion* sa chlapec lúči so svojou mŕtvou mamou, ktorá sa mu zjaví z neba a chvíľku sa sním rozpráva. Sťažuje sa jej, že mu je za ňou smutno, že otec naňho nemá toľko času, starší brat, že ho stále napomína a ona sa na neho jednoducho usmeje a povie mu: Mám ťa rada a viem, že ty to bezo mňa zvládneš, lebo už si veľký chlapec. Viete, drahí moji smútiaci, že sme na konci Vianočného obdobia; pomaly sa lúčime s malým Ježiškom - Dieťaťom z Betlehenských jasiel' a v Cirkvi začne cezročné obdobie, kedy už budeme sledovať dospelého Ježiša, jeho slová, činy, divy a znamenia. Spomínaný príbeh a nastávajúce liturgické obdobie a smrť vašej matky, starej matky a príbuznej chce zvlášť vám zanechať dnes odkaz: Už som v nebi, vy sa už viete o seba postarať – dokonca môj syn sa stará o celú obec – a tak vás teraz opúšťam, lebo som si istá, že to všetko dobre v pozemskom živote zvládnete.

A tak rozlúčme sa s ňou a nech sa na nás naša drahá zosnulá spokojne usmieva z domu Nebeského otca v nebi – to jej aj my vo viere želajme. Amen.

**Pohrebná homília za + vsdp. prof. PhDr. Štefana Vágoviča
(13.apríla 1927 Kátlovce, Slovensko – 21.marca 2013 Montet, Švajčiarsko)**

*Kátlovce, Farský kostol Svätého Ducha – 25.marca
v Roku sv. Cyrila a Metoda 2013*

Drahí farníci!

V dnešných časoch si ani nevieme predstaviť niečo také, čo sa prihodilo vsdp. prof. Dr. Štefanovi Vagovičovi, mladému kňazovi z Pápežského kolégia *Nepomucenum* v Ríme (za kňaza bol vysvätený po teologických štúdiách v Ríme 6.júla 1952) a čerstvému doktorovi filozofie, ktorý obhájil svoju dizertačnú prácu *Etica comunista* v roku 1957 na Pápežskej lateránskej univerzite v Ríme, že mu po skončení štúdií nedovolili vrátiť sa domov, do svojej rodnej vlasti, vtedajšieho Československa. Jednoducho mu komunistická diktatúra odobrala pas, tak prepotrebný cestovný doklad – ako sa to vtedy robilo - a zrazu bol z neho v Taliansku akoby *bezdomovec*.

Ešteže Katolícka cirkev má celosvetovú pôsobnosť a nakoľko Štefan Vagovič neurobil nič zlé a na štúdiá teológie a filozofie bol legálne vyslaný do Talianska vtedajším trnavským apoštolským administrátorom, neskorším biskupom, Mons. ThDr. Ambrózom Lazíkom, Cirkev sa o neho postarala a poslala ho pôsobiť najskôr za kaplána na predmestí mesta Udine, potom vyučoval filozofiu v Kňazských seminároch v Chieti a Fano, ako i na Lateránskej univerzite v Ríme či na Medzinárodnom inštitúte kultúry v Loppiane pri Florencii. Tam sa inauguroval za riadneho vysokoškolského profesora kresťanskej filozofie a morálnej teológie.

Jeho profesionálne publikácie z filozofie sa vyznačujú duchom dialógu a kresťanského porozumenia. Ide o štyri knihy so zameraním na marxizmus a komunizmus – vyšli v taliančine:

- *Etica comunista* (Komunistická etika – ide o jeho doktorskú prácu, vydal ju knižne v roku 1966 a v roku 1973 vyšla i v španielčine);

- *Libertá e comunismo* (Sloboda a komunizmus, 1970);
- *Marxismo a una dimensione* (Jednorozmerný marxizmus, 1972);
- *Filosofia marxista della prassi* (Marxistická filozofia praxe, 1981).

Z morálnej teológie publikoval už v slovenčine: *Životný štýl (Náčrt mravnej filozofie)*, Slovenský ústav sv. Cyrila a Metoda, Rím 1971.

Okrem toho, že profesor Dr. Štefan Vagovič si plnil kňazské povinnosti ako i na akademickej pôde na vysokej škole, bol oslovený zakladateľkou medzinárodného katolíckeho hnutia *Focolare*, Chiarou Lubichovou, upísal sa týmto ideám a podstatnú časť svojho života prežil medzi focolarínmi v Loppiane v Taliansku – v srdci tohto hnutia a potom žil v Monte, vo Švajčiarsku, kde i napokon 21.marca 2013 zomrel v *Roku viery*, ktorú hlásal, o nej svedčil svojim životom a pre ňu i veľmi veľa na vedeckom, akademickom i publicistickom poli vykonal; zomrel v *Roku sv. Cyrila a Metoda na Slovensku* – je potrebné poznamenať, že ako oni prišli do cudzej krajiny, k našim predkom na Veľkú Moravu v roku 863, aj on v cudzej krajine pôsobil ako apoštol – vierozvestcom podobný; okrem toho bol vysvätený za kňaza v okruhu slávnosti sv. Cyrila a Metoda a to hneď na druhý deň po ich liturgickom sviatku: 6.júla 1952 v Ríme, kde boli vysvätení – podľa niektorých – i sv. Cyril a sv. Metod za biskupov; svoju morálnu teológiu publikoval v dnes už Pápežskom slovenskom ústave sv. Cyrila a Metoda v Ríme.

Jeho apoštolská činnosť bola i v písaní článkov do časopisov o marxistickej filozofii; ale i prekladal mnohé diela do slovenčiny, a to:

Chiara Lubichová – Keď stratíš znamená získať;

Gérard Rossé – Ježišov výkrik na kríži (Teologický a exegetický pohľad);

Pero Coda – Jeden Boh a Trojica (Zjavenie, skúsenosť a teológia Boha kresťanov).

Po štyridsiatichtroch rokoch sa mohol konečne vrátiť domov na Slovensko, do rodných Kátloviec, kde s don. Jozefom Kosmálom, SDB odslúžil svoju primičnú sv. omšu. A potom ešte niekoľkokrát sem prišiel, aby pobudol so svojimi tento žiak kátlovskej ľudovej školy, študent meštianky v Chtelnici, poslucháč Malého seminára v Trnave pre budúcich kňazov a zároveň absolvent Arcibiskupského gymnázia v Trnave,²⁵ kde mu napokon v roku 2008 vo Vydavateľstve Dobrá kniha vydali poslednú publikáciu pod názvom: *Od bytia k láske*.

Aj my končíme toto zamyslenie so spomienkou na *Štefka* – ako ste ho familiárne v našej obci a farnosti volali - s láskou a vďakou:

- Pánu Bohu za neho,
- za jeho kňazskú misiu na tejto zemi,
- ako i za jeho dielo, ktoré dúfam nezostane zabudnuté.

Preto prosím, ak máte čokoľvek, čo by nám ho stále pripomínalo, akúkoľvek pamiatku, podel'te sa s tým; vytvorme mu akúsi trvalú pamiatku tu u nás – či už to bude pamätná tabuľa, alebo Cena obce – in memoriam, alebo stála nástenka o ňom v Kultúrnom dome, príležitostná akadémia z jeho diela, či prípadne vedecká konferencia – čokoľvek, len nech nezabúdame na našich veľkých a slávnych rodákov; tiež povzbudzujem mladých, ktorí

²⁵ Porov. VI. Výročná zpráva Rímskokatolíckeho biskupského gymnázia v Trnave 1943 – 44. Trnava: Spolok sv. Vojtecha.

Porov. Výročná zpráva Štátneho gymnázia v Trnave za školský rok 1944 – 45.

píšu bakalárske či magisterské práce, aby sa zaujímali o tých, čo tu toho veľa pre nás zanechali.

Odpočinutie večné daj mu, ó, Pane; a svetlo večné nech mu svieti, nech odpočíva v pokoji! Amen.²⁶

Sv. Floriána, mučeníka – patróna hasičov

*Kátlovce, Farský kostol Sv. Ducha – 4.mája
v Roku viery a v Roku sv. Cyrila a Metoda 2013*

Pán starosta a pán predseda; členovia dobrovoľného hasičského zboru; bratia a sestry!

„Svätý Otec Benedikt XVI. apoštolským listom **Porta fidei** z 11. októbra 2011 vyhlásil Rok viery. Začne sa 11. októbra 2012 na 50. výročie otvorenia Druhého vatikánskeho koncilu a skončí sa 24. novembra 2013, na slávnosť nášho Pána Ježiša Krista, Kráľa vesmíru. Tento rok bude vhodnou príležitosťou na to, aby všetci veriaci hlbšie pochopili, že základom kresťanskej viery je **stretnutie s udalosťou, s Osobou, ktorá ponúka životu celkom nový horizont a tým aj zásadné smerovanie**“²⁷

Výsledkom tohto stretnutia je naša viera v Pána Boha.

„Vo viere prijala Panna Mária anjelove slová a uverila jeho posolstvu, že sa v poslušnej odovzdanosti stane Božou Matkou (porov. Lk 1, 38).²⁸ „Na základe viery apoštoli všetko opustili, aby nasledovali Učiteľa (porov. Mk 10, 28). Uverili slovám, ktorými ohlasoval Božie kráľovstvo uskutočnené v jeho osobe (porov. Lk 11, 20).“²⁹ „Za vieru mučeníci položili svoj život, aby svedčili o pravde evanjelia, ktoré ich premenilo a urobilo schopnými dospieť až k najväčšiemu daru lásky, keď odpustili svojim prenasledovateľom.“³⁰ „Pretože uverili, muži a ženy zasvätili svoj život Kristovi a zanechali všetko, aby v evanjeliovej jednoduchosti žili poslušnosť, chudobu a čistotu, ako konkrétne znaky očakávania Pána, ktorý nemešká a príde.“³¹ „Vo viere muži a ženy každého veku, ktorých mená sú zapísané v knihe života (porov. Zjv 7, 9; 13, 8), po stáročia vyznávali, aké krásne je nasledovať Pána Ježiša tam, kde

²⁶ Porov. KUBIŠ, S. a kol.: Kátlovce (1401 – 2001), s. 187 - 188. Kátlovce: Obecný úrad, 2001, 352 s. ISBN 80 – 968546 – 9 – 0.

Porov. UVÁČEK, F.: Kátlovce Paľa Ušáka – Olivu, s. 86 – 89. Kátlovce: Obecný úrad, 2001, 89 s. ISBN 80 – 968646 – 9 – 6.

Porov. KUBIŠ, S. – VAREČKOVÁ, L.: Kostol Sv. Ducha v Kátlovciach (1710 – 2010), s. 286 – 297. Kátlovce: Farský úrad a Obecný úrad, 2010, 315 s. ISBN 978 – 80 – 970491 – 4 – 0.

²⁷ KONGREGÁCIA PRE NÁUKU VIERY: Nóta s pastoračnými usmerneniami na Rok viery, s. 5 – 10. In: *Dokumenty Svätej stolice*, 76.zväzok.Trnava: Spolok sv. Vojtecha – VOJTECH, spol. s r. o. , 2012, 23 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 900 – 9.

Porov. BENEDIKT XVI.: *Porta fidei*, 4. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, 2011, 21 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 889 – 7.

²⁸ BENEDIKT XVI.: *Porta fidei*, 13. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, 2011, 21 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 889 – 7.

²⁹ BENEDIKT XVI.: *Porta fidei*, 13. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, 2011, 21 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 889 – 7.

³⁰ *Tamže*.

³¹ *Tamže*.

*ich povolal vydávať svedectvo o svojom kresťanstve: v rodine, vo svojej profesii, vo verejnom živote, v uskutočňovaní chariziem a služieb, na ktoré boli povolaní.*³²

*„Z viery žijeme aj my.“³³ Preto si pápež Benedikt XVI. želá, aby sme si znovu prešli dejinami našej viery a pripomenuli sme si tajomstvo svätosti.*³⁴

Ono nám je dnes zvlášť predstavené vo vašom patrónovi – svätom Floriánovi, ktorého liturgickú spomienku si dnes pripomíname. Nech vás svedectvo viery jeho života povzbudzuje a inšpiruje. Pozrime sa na jeho životopis: Sv. Florián je znázorňovaný ako mučeník s palmou a mečom, no najčastejšie ako rímsky vojak s krížom na prsiach a s vojenskou zástavou ako hasí horiacu budovu – preto je nebeským patrónom a ochrancom hasičov. Čo vysvetľuje legenda, že istý uhliar, ktorý bol zachránený ako veľký ctiteľ sv. Floriána, lebo pri pálení dreveného uhlia spadol do horiacej vaty a nič sa mu nestalo. A tak ho začali vzývať snád v každom meste či dedine, kde stavali jeho sochy na námestiach a na voľných priestranstvách, kde stáli akoby na stráž proti ohňu. No v súvislosti s vierou je potrebné vedieť, že Florián ako vojak nezradil svoju kresťanskú vieru, a keď miestodržiteľ provincie dal uväzniť neďaleko mesta Lorch pri Linci v dnešnom Rakúsku štyridsať kresťanov, Florián im chcel pomôcť ujsť, no chytili ho a pri výsluchu sa ich zastal. Podľa nariadenia cisára Diokleciána ho nútili zradiť vieru a obetovať pohanským bôžikom – čo neurobil, dali ho preto najskôr zbičovať a potom odsúdili na smrť utopením, na krk mu dali mlynský kameň – aj tu je možno jeden z dôvodov, prečo je patrónom hasičov: lebo voda je neodmysliteľný hasiaci prostriedok. Spomienka sv. Floriána je v kalendári 4.mája.³⁵

Milí hasiči, chráňte si svoju vieru v Boha a usilujte sa vždy zastávať sa svojho blížneho! Želám vám podporu obce, štátu i cirkvi! Amen.

Zoslanie Ducha Svätého – Na omšu na vigíliu v roku C

*Kátlovce, Farský kostol Svätého Ducha – 18.mája
v Roku viery a v Roku sv. Cyrila a Metoda 2013*

Drahí moji!

Žalmista obdivuje, čo všetko Pán Boh stvoril.

A to svojim tvrdením: „*Aké mnohoraké sú tvoje diela, Pane!*“

Pričom špecifikuje, že Pán Boh všetko „*múdro urobil.*“

V zmysle dnešného žalmu si uvedomme, my všetci, bratia a sestry, že my sme Božie diela. To nás Pán Boh stvoril svojou múdrosťou. My čakáme na Jeho pokrm v pravý čas, lebo čo nám On dáva, to je dobrý pokrm. Od Neho, očakávame, že nám zošle svojho ducha a tak

³² Tamže.

³³ Tamže.

³⁴ Porov. Tamže.

³⁵ Porov. MEČIAR, K.: Životy víťazov 2, s. 199 - 200. Bratislava: Lúč, 1998, 518 s. ISBN 80 – 7114 – 229 – 8. Porov. SCHAUBER, V. – SCHINDLER, H. M.: Rok se svatými, s. 203 – 205. Kostelní Vydří: Karmelitánske nakladatelství, 1994, 702 s. ISBN 80 – 85527 – 75 – 8.

sa obnoví tvárnosť zeme. A keď nadíde náš čas, potom nám odníme náš dych, my tým pádom hynieme a vráti sa naše telo po smrti do prachu zeme.

Pretože „*všetko to čaká na teba*“, Pane, teda všetko je závislé od Teba a my žijeme len pre Teba, chceme vzdávať Pánu Bohu vďaku za každého, ktorý sa podľa svojich možností usiloval žiť tak pre seba, ako i svoju rodinu, no mnohí pamätali i na druhých - svoju obec či farnosť. A za nich všetkých je potrebné vzdávať Bohu vďaku! Lebo ak slávime 1.150 výročie od príchodu sv. Cyrila a Metoda na Veľkú Moravu k našim predkom, tak potom to boli oni, čo zanechali všetko a obetovali sa pre druhých – našich predkov a teda vlastne i pre nás. Lebo z ich dedičstva žijeme až po dnes – a to tak v štáte ako i v cirkvi.

Takými boli v našej kátlovej farnosti:

- **Kňazi** (1819–2013):

Jozef Horth, Ján Plechlo, Štefan Czistler, Pavel Kotvan, Eduard Bielik, Jozef Lukančíč, Žigmund Gál, Jozef Horvátik, Andrej Danišovič, Izidor Holovič, Jozef Nagy, Vendelín Kubíček, Ladislav Zajac, František Čelovský, Ján Kováč, Jozef Horvátik, Peter Krajčík, Ferdinand Kaňka, Branislav Popelka a napokon *ja*.

- **Organisti** (asi od roku 1895)

Florián Mihalovič, Koloman Mihalovič (do roku 1950), Mária Kolesíková, Felix Jamrich, Šimon Oravec, Mgr. Daniel Čapkovič, Vladimír Kostolanský, Marek Matuškovíč, Hana Kenesová, Ivona Matúšová (2012) a teraz aj výpomoc Miroslava Krchnárová rod. Remenárová.

- **Kostolníci** Ján Matuškovíč (20. až 30. roky 20. stor), od roku

1938 – Dominik Hulman, Jozef Oravec, Ľudovít Martinovič, Ignác Krchnár, v rokoch 1971 až 1976 túto funkciu vykonávali chlapci (miništranti) po skončení ZŠ – Pavol Vagovič a Peter Krchnár a Jozef Uváček (71-72), Jozef Suchánek a Milan Kostolanský (73), Jozef Sorentíny a Vladimír Lackovič (74-76), potom Jozef Vágovič a dnes Viliam Kocián

- **Hrobári** (asi od roku 1945) Vít Lackovič s manželkou, Michal

Martinovič, Jozef Uváček, Milan Krajčovič, Ján Hulman, Pavol Zemko, Štefan Beňo, Ľubomír Ábelovič a dnes pohrebná služba

- **Zvonári** (asi od 40. rokov 20. stor.): Ján Janíček a jeho syn,

kostolník, miništranti, dobrovoľníci na chóre a dnes vďaka elektrickému pohonu zvonov – kostolník na ovládanie zo sakristie

- **Modleníci** (asi od 30. rokov 20. stor.)

Anton Ferech, Jarolím Lackovič, Pavol Chvala, Peter Ušák, Michal Čapkovič, Jozef Čapkovič, Mária Vágovičová, Margita Vágovičová, Mária Gvistová spolu so spevom Boženy Lackovičovej

- **Speváci:**

Pohrebné obrady (50. až 80. roky 20. stor.): Cyril Lackovič, Cyril Ušák, Jozef Lackovič, Ignác Krchnár, František Mihálik, Jozef Vágovič.

Súčasní speváci na pohreboch: Jozef Krchnár, Karol Demovič, Anton Lackovič, Ján Holický, Ján Kubiš, prípadne celá MSS „Kátlovani“

Pašiový zbor (50.– 60. roky): Ján Rapant (evanjelista), František Mihálik (Ježiš), František Ušák (Pilát), Pavol Stríž (Peter), Anastázia Ušáková, Mária Vágovičová, Margita Slabá, Mária Kosmálová, Eva Kubišová (služky), ostatní členovia – Cyril Lackovič, Cyril Ušák, Ignác Krchnár.

A súčasný pašiový spevokol tvoria MSS *Kátlovani* a *Kachras* spolu pod vedením Mgr. Daniela Čapkoviča a Ivony Matúšovej, pričom jednotlivé postavy zvládli: Mgr. Daniel Čapkovič (evanjelista), Ing. Jozef Jamrich (Ježiš), Ján Holický (Pilát), Ján Kubiš (Peter), Jozef Krchnár, Jozef Pullman (1. a 2. lotor), zbor celá MSS *Kátlovani* a *Kachras*

Bohoslužby dopĺňajú spevom spevokoly:

Detský spevokol *Kátlovčatá* pod vedením Mgr. Lucie Lackovičovej

Kachras – Kátlovský chrámový spevokol pod vedením Bc. Kristíny Krajčovičovej

Mužská spevácka skupina *Kátlovani* pod vedením Ing. Jozefa Jamricha; Jozefa Krchnára.

- **Bratstvo živého ruženca** - Anna Popelová, Mária Ďuračková (2013)
- **Mimoriadny rozdávatel' sv. prijímania** – Mgr. Jozef Martinovič
- **eRko** – Hnutie kresťanských spoločenstiev detí – animátorka Mária Chrvalová
- **Majstri na fare:** Dušan Valovič, Štefan Sorentíny, Ľubomír Némethy s pomocníkom Jozefom Drahošom
- **Učiteľka náboženstva:** Mgr. Eva Krchnáková (2012), Mgr. Beata Nováková (2014), Mgr. Veronika Šulková (2015 - doteraz)

Potom je tu ešte veľmi dôležitá poznámka: Okrem kňazov, boli mená ostatných *služobníkov* v kátlovskom kostole získané len podľa informácii pamätníkov, pretože nejaká hodnoverná dokumentácia nebola vedená. Nemožno vylúčiť, že môžu chýbať niektoré mená, prosím, neurazte sa, ak sme na niekoho zabudli, alôe prídte, doplníme tento zoznam tých, čo pracovali pre Cirkev a na česť a chválu Božiu. Lebo ide o nedokonalé a ľudské dielo.

Bratia a sestry! Buďme, milovaní, aj my svojim životom dôkazom toho, že sme Božím dielom, ktoré za to stojí, aby ho iní obdivovali. Amen.

Piata pôstna nedeľa v roku C

*Kátlovce, Farský kostol Svätého Ducha
v Roku viery a v Roku sv. Cyrila a Metoda 2013*

Drahí moji!

Prišli sem aj dnes v duchu viery v Pána Boha,

Lebo ako to je vyjadrené slovami dnešného responzória: „*A máme z toho radosť.*“

Lebo ako nám napísal ešte pápež Benedikt XVI. vo svojom liste na *Rok viery*: „*Po vyznaní viery nasleduje objasnenie sviatostného života, v ktorom je prítomný sám Kristus, ktorý koná a naďalej buduje svoju Cirkev. Bez liturgie a sviatostí by vyznanie viery nemalo svoju účinnosť, lebo by mu chýbala milosť, ktorá podporuje svedectvo veriacich.*“³⁶ A z toho máme radosť!

Prežívame teda radosť z obsahu nášho života viery, ktorým je všetko to, čo je obsiahnuté v samotnom *Vyznaní viery*, ktoré voláme aj Credo. Potom radi chodíme na liturgiu – lebo ju prežívame, je to naša spoločná bohoslužba a napokon máme v rôznych etapách nášho života radosť i z prijímania sviatostí, ktoré nám udeľuje Cirkev. Len si to musíme stále uvedomovať a posilňovať sa v tom našou každodennou modlitbou.³⁷

Denis v noci nespál, mal hlavu v smútku: Ako zabezpečiť rodinu? Ako zvládne problémy v práci? Cestou išiel okolo kostola, pomodlil sa, vyspovedal sa, posilnil sa

³⁶ BENEDIKT XVI.: *Porta fidei*, 11. In: *Pápežské dokumenty*, 85 zväzok, s. 14 – 15. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o., 2011, 21 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 889 – 7.

³⁷ Porov. Tamže.

a vykročil do života, že to musí zvládnuť! S radosťou a dôverou v Pána, s pomocou manželky a spolupracovníkov sa mu to určite podarí!

Milí bratia a sestry, neklesajme na mysli a s radosťou viery v Boha všetko zvládneme! Amen.

Zelený štvrtok
Na večernú omšu na pamiatku Pánovej večere
Predstavenie relikviára Jána Pavla II.

*Kátlovce, Farský kostol Sv. Ducha – 28.marca
 v Roku viery a v Roku sv. Cyrila a Metoda 2013*

Drahí moji!

Na Zelený štvrtok si pripomíname deň, kedy Ježiš Kristus ustanovil Najsvätejšiu Eucharistiu.

A to slovami: „*Toto robte na moju pamiatku*“, ktoré sme počuli v dnešnom druhom čítaní (1 Kor 11, 24).

Od tej doby sa už snád' v každom kúte sveta konala z tohto Ježišovho príkazu sv. omša – nekrvavá obeta kríža za naše hriechy a zmierenie s Nebeským Otcom, ktorá nám umožní dostať sa raz do neba. A zhruba každý deň sa slávi aj tu v našom Farskom kostole Sv. Ducha.

No účasť na sv. omši pre nás automaticky neznamená, že sa dostaneme do neba, hoci Ježiš už raz a navždy za nás zaplatil svojou smrťou na kríži. Lebo my musíme byť stáli spolupracovníci s Božou milosťou, ktorá sa nám dáva v Božom požehnaní.³⁸

Takým spolupracovníkom s Božími darmi bol i bl. Ján Pavol II. Denne slúžil sv. omšu – a to i v nemocnici. Spolupracoval s Božou milosťou, preto s rovnakou autenticitou vychádzal tak k mladým ako aj k starým, k ľuďom z vysokoškolských kruhov, ale i k obyvateľom *slumov* - kresťanom, židom i moslimom. A to i vtedy, keď už nevládal chodiť, či rozprávať. Jeho charizma zanechala hlbokú stopu v povedomí mnohých ľudí. Preto ani jeden pápež v histórii nemá toľko pamätníkov, sôch a pamätných tabúl na celom svete ako on.³⁹ A oddnes – 28.marca v *Roku viery* a v *Roku sv. Cyrila a Metoda 2013* – ho budeme mať i my tu v Kátlovciach, prostredníctvom relikviára, v ktorom je vložený kúsok z jeho reverendy, ktorú nosil. Ide o relikviu II.triedy - *ex indumentis*, z dotyku.

Nech nám tento malý pamätník v našom kostole umiestnený z pohľadu na oltár vľavo pod sochou Nepoškvrneného počatia Panny Márie pripomína, že aj my chceme na príhovor bl. Jána Pavla II. vždy spolupracovať s Božími milosťami, ktoré získavame pri sv. omšiach ako i pri všetkých ostatných pobožnostiach. Amen.

³⁸ Porov. Slovo medzi nami, č. február/marec 2013. Bratislava: Redemptoristi. ISSN 1336 – 0221.

³⁹ Porov. KROCZAKOWA, M.: Modlitba o milosrdenstvo, s. 3 – 5. In: *Apoštol Božieho milosrdenstva*, roč. XVII, č. 65, 1/ 2013. Spišská Nová Ves: Spoločnosť katolíckeho apoštolátu. ISSN 1335 – 2318.

Piata veľkonočná nedeľa v roku C

*Kátlovce, Farský kostol Sv. Ducha
v Roku viery a v Roku sv. Cyrila a Metoda 2013*

Viete, drahí bratia a sestry, aká je vaša úloha?

Otvárať druhým dvere viery.

Pavol s Barnabášom sú nám o tom prakticky vzorom, ako to dnes počuli v Skutkoch apoštolov, že najskôr posilňovali a povzbudzovali srdcia učeníkov, aby vytrvali vo viere. Potom hlásali Božie slovo; všetkým rozpovedali im, aké veľké veci s nimi urobil Boh a tak zhromažďovali cirkev a otvárali pohanom dvere viery. Písal o tom aj náš bývalý pápež Benedikt XVI. vo svojom liste *Porta fidei* na *Rok viery*, pričom zdôraznil, že len cez dvere viery sa dostávame do spoločenstva tak s Bohom ako i s jeho Cirkvou.⁴⁰

Chápete, že nesmieme zabúdať vo svojom živote na druhých? Sme veriaci a tak musíme druhých poučiť o našom náboženstve a týmto spôsobom im otvárať dvere viery!?

V Ekvádore zamestnávateľ znásilnil svoju zamestnankyňu. Tá porodila syna, hoci jej radili, aby išla na interrupciu – otec sa neskôr priznal k svojmu činu a ženu finančne podporoval, no chlapec mal k otcovi, ktorý nežil s rodinou, indiferentný, neutrálny, vzťah. Ako šestnásťročnému mu spoločenstvo otvorilo cestu k Bohu v Cirkvi, pocítil túžbu a vyštudoval za kňaza. Snažil sa v zmysle evanjelia odpustiť svojmu otcovi, k čomu mu dopomohli kňazi, učitelia evanjelia. Po mnohých rokoch mu zatelefonoval otec, že ide na chirurgický zákrok, hovoril mu, že sa bojí a prosí ho, aby mu pomohol vyspovedať sa po viac ako tridsiatich rokoch a vrátiť sa k viere. Syn – kňaz, P. Luis Alfredo Leon Armijos, mu do telefónu povedal: Zaslúžiš si nebo, večný život. Otec sa do telefónu rozplakal. Ako jemu otvorili dvere viery k Bohu a k Cirkvi a to isté urobil i on voči svojej matke, keď odpustila otcovi svojho dieťaťa, tak on to urobil i voči svojmu biologickému otcovi.⁴¹

Bratia a sestry! Toto je kresťanské: Nezabuchnime nikomu dvere viery, ale mu ich vždy otvorme. Lebo každý má právo dostať sa cez ne tak k Pánu Bohu ako i k Cirkvi. Amen.

Zoslanie Ducha Svätého – Na omšu na vigíliu v roku C

*Kátlovce, Farský kostol Sv. Ducha – 18.mája
v Roku viery a v Roku sv. Cyrila a Metoda 2013*

Drahí moji!

Žalmista obdivuje, čo všetko Pán Boh stvoril.

A to svojim tvrdením: „*Aké mnohoraké sú tvoje diela, Pane!*“

⁴⁰ Porov. BENEDIKT XVI.: *Porta fidei*, 1. In: *Pápežské dokumenty*, 85.zväzok. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r.o., 2011, 21 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 889 – 7.

⁴¹ Porov. Kňez odpustil svému otcovi, ktorý ho zplodil při znásilnění. In: *Světlo*, týdeník Matice cyrilometodějské, roč. XXI., č. 16, 21.dubna 2013, s. 11.

Pričom pokračuje konštatovaním, že Pán Boh všetko „*múdro urobil*.“

V zmysle dnešného žalmu si uvedomme, my všetci, bratia a sestry, že my sme Božie diela. To nás Pán Boh stvoril svojou múdrosťou. My čakáme na Jeho pokrm v pravý čas, lebo čo nám On dáva, to je dobrý pokrm. Od Neho, očakávame, že nám zošle svojho ducha a tak sa obnoví tvárnosť zeme. A keď nadíde náš čas, potom nám odníme náš dych, my tým pádom hynieme a vráti sa naše telo po smrti do prachu zeme.

Pretože „*všetko to čaká na teba*“ , Pane, teda všetko je závislé od Teba a my žijeme len pre Teba, chceme vzdávať Pánu Bohu vďaku za každého, ktorý sa podľa svojich možností usiloval žiť tak pre seba, ako i svoju rodinu, no mnohí pamätali i na druhých - svoju obec či farnosť. A za nich všetkých je potrebné vzdávať Bohu vďaku! Lebo ak slávime 1.150 výročie od príchodu sv. Cyrila a Metoda na Veľkú Moravu k našim predkom, tak potom to boli oni, čo zanechali všetko a obetovali sa pre druhých – našich predkov a teda vlastne i pre nás. Lebo z ich dedičstva žijeme až po dnes – a to tak v štáte ako i v cirkvi.

Buďme, milovaní, aj my svojim životom dôkazom toho, že sme Božím dielom, ktoré za to stojí, aby ho iní obdivovali. Amen.

Zoslanie Ducha Svätého v roku C Na omšu vo dne

*Kátlovce, Farský kostol Sv. Ducha – 19.mája
v Roku viery a v Roku sv. Cyrila a Metoda 2013*

Drahí moji farníci!

To, čo by som vám chcel dnes všetkým zaželať z úprimného srdca je, aby vaše srdce naplnil Duch Svätý.

No nie len to, ale aby aj vo vás zapálil oheň svojej lásky.

Počuli sme o tom aj v dnešnej sekvencii, že potom budeme mať prepotrebné „*svetlo oblažujúce*,“ ktoré keď naplní „*mysel aj srdce*“, budeme sa v živote správne rozhodovať.

A to je pre nás všetkých veľmi potrebné.

Chápal to tak aj spoluzakladateľ *Európskej únie* nemecký spolkový kancelár Konrád Adenauer.⁴² V roku 1955 vykonal veľmi chúlостivú zahraničnú cestu do Moskvy, kde mal

⁴² Medzi **najvýznamnejšie osobnosti**, ktoré stáli pri zrode **Európskej únie**, patria Konrad Adenauer, Sir Winston Churchill, Alcide de Gasperi, Walter Hallstein, Jean Monnet, Robert Schuman, Paul-Henri Spaak a Altiero Spinelli. **Konrad Adenauer** (1876-1967) Prvý nemecký spolkový kancelár, ktorý stál na čele novoutvoreného štátu v rokoch 1949-1963, výrazne zmenil tvár povojnovej nemeckej a európskej histórie. Adenauer už po skončení prvej svetovej vojny presadzoval názor, že trvalý mier možno dosiahnuť len prostredníctvom zjednotenej Európy. Týmto smerom sa orientovala aj jeho zahraničná politika, ktorej základom bolo zmierenie tradičných nepriateľov Nemecka a Francúzska, čím sa zaslúžil o vznik tzv. motora Európy. V roku 1963 Nemecko a Francúzsko podpísali Zmluvu o priateľstve, ktorá sa stala jedným z míľnikov na ceste k európskej integrácii. Nemecko sa pod jeho vedením stalo členom Rady Európy (1951), zakladajúcim členom Európskeho spoločenstva pre uhlie a oceľ (1952) a vstúpilo do NATO (1955). Adenauer v období po druhej svetovej vojne priviedol Nemecko späť do Spoločenstva národov, a tým významne podporil európsku integráciu. **Sir Winston Churchill** (1874-1965) Legendárny britský premiér už v roku 1946 hovoril o dôležitosti európskej

integrácie a vyzval na vytvorenie Spojených štátov európskych. Skúsenosti z druhej svetovej vojny ho priviedli k presvedčeniu, že zaručiť mier môže len zjednotená Európa. Snažil sa najmä o vykorenenie nacionalizmu a vojny, ktoré považoval za „európske zlé“. Vo svojom slávnom Prejave k univerzitnej mládeži na univerzite v Zürichu v roku 1946 zdôraznil, že iba opätovné založenie európskej rodiny alebo podobnej štruktúry, pomocou ktorej bude Európa môcť žiť v mieri, v bezpečnosti a slobode, môže „Európu urobiť slobodnou a šťastnou“. Popredný bojovník antihitlerovskej koalície sa tak zároveň stal hnacou silou európskej integrácie. Sir Winston Churchill bol aj maliarom a spisovateľom. V roku 1953 mu udelili Nobelovu cenu za literatúru. **Alcide de Gasperi** (1881-1954) Taliansky politik Alcide de Gasperi sa podieľal na mnohých iniciatívach, ktoré podporovali európsku integráciu. Ako premiér a minister zahraničných vecí udával v rokoch 1945-1953 tón talianskej vnútornej a zahraničnej politiky v povojnovom období. Narodil sa v regióne Trentino-Alto Adige (Južné Tirolsko), ktorý od roku 1918 patril Rakúsku. Už od mladosti aktívne bojoval za európsku jednotu. Jeho skúsenosti z fašizmu a vojny ho viedli k presvedčeniu, že len zjednotenie Európy by mohlo zabrániť ich opakovaniu. Významne podporoval iniciatívy smerujúce k zjednoteniu západnej Európy, podieľal sa na realizácii Marshalloвого plánu a na budovaní úzkych hospodárskych zväzkov s ostatnými európskymi krajinami, najmä s Francúzskom. Ďalej podporoval Schumanov plán, ktorý inicioval založenie Európskeho spoločenstva pre uhlie a oceľ, a pomohol rozvinúť myšlienku na utvorenie spoločnej európskej obrannej politiky. **Walter Hallstein** (1901-1982) Nemecký politik Walter Hallstein bol prvým predsedom Európskej komisie v rokoch 1958-1969. Bol oddaný myšlienke európskej integrácie. Najdôležitejším predpokladom úspešnej politickej integrácie v Európe podľa neho bolo zriadenie spoločných ekonomických inštitúcií. Ako predseda Európskej komisie sa zasadzoval za rýchlu realizáciu spoločného trhu. Jeho obrovské nadšenie a schopnosť presviedčať podporili vývoj integrácie i po ukončení jeho predsedníctva. Rýchlosť unifikácie počas takzvaného Hallsteinovho obdobia bola legendárna. Uznanie dosiahol aj ako autor tzv. Hallsteinovej doktríny z 50-tych rokov, keď pôsobil ako minister zahraničných vecí v Nemecku. Doktrína formovala nemeckú zahraničnú politiku na nadchádzajúce roky; jej jadrom bolo začlenenie mladej demokracie do západnej Európy. **Jean Monnet** (1888-1979) Francúzsky ekonomický poradca a politik Jean Monnet sa venoval problematike európskej integrácie. Jeho myšlienky sa premietli do „Schumanovho plánu“, ktorý predvídala fúziu západoeurópskeho ťažkého priemyslu, a na ktorom sa podieľal spolu s Robertom Schumanom. Ako hlavný poradca francúzskej vlády bol hlavným iniciátorom slávnej „Schumanovej deklarácie“ z 9. mája 1950, ktorá viedla k utvoreniu Európskeho spoločenstva pre uhlie a oceľ a ako taká sa považuje za zrod Európskej únie. V rokoch 1952-1955 bol prvým prezidentom jej výkonného orgánu. Legendárnym sa stal jeho výrok: „„Zjednocujeme ľudí, nie štáty,““ v duchu ktorého sa dodnes nesie kultúrna a vzdelávacia spolupráca v EÚ. **Robert Schuman** (1886-1963) Francúzsky minister zahraničných vecí v rokoch 1948-1962 Robert Schuman, je považovaný za jedného zo zakladajúcich otcov zjednotenej Európy. Presadzoval názor, že len trvalé zmierenie s Nemeckom môže položiť základ zjednotenej Európy. V spolupráci s Jeanom Monnetom pripravil medzinárodne uznávaný Schumanov plán, ktorý zverejnil 9. mája 1950; tento deň sa považuje za zrod Európskej únie. Navrhol spoločnú kontrolu výroby uhlia a ocele, najdôležitejších surovín pre zbrojársky priemysel. Základná myšlienka spočívala v tom, že ak niekto nemá kontrolu nad výrobou uhlia a ocele, nie je schopný viesť vojnu. Šesť štátov podpísalo dohodu o Európskom spoločenstve pre uhlie a oceľ v Paríži v apríli 1951. Takýmto spôsobom Európska únia začala mierovú iniciatívu. Schuman podporoval aj utvorenie spoločnej európskej obrannej politiky a v rokoch 1958-1960 bol prezidentom Európskeho parlamentu. **Paul-Henri Spaak** (1899-1972) Belgičan Paul-Henri Spaak bol vedúcim expertnej skupiny, ktorá mala pripraviť správu o hospodárskom spoločenstve. V druhej svetovej vojne sa ako minister zahraničných vecí márne usiloval o zachovanie belgickej neutrality. Spolu s vládou odišiel do exilu, najskôr do Paríža a neskôr do Londýna. Po oslobodení Belgicka vstúpil do vlády a vykonával v nej funkciu ministra zahraničných vecí, ako aj ministerského predsedu. Už počas druhej svetovej vojny formuloval plány na spojenie krajín Beneluxu a hneď po vojne pristúpil k organizovaniu európskeho zjednocovania. Podporoval Európske spoločenstvo pre uhlie a oceľ a Európske obranné spoločenstvo. Zjednotenie krajín na základe záväzkov zakotvených v zmluve bolo podľa neho najúčinnnejším prostriedkom na zabezpečenie mieru a stability. Tieto ciele presadzoval ako predseda prvého riadneho zasadania Organizácie Spojených národov (1946) a ako generálny tajomník NATO (1957-1961). Ako jedna z vedúcich osobností sa podieľal aj na príprave obsahu Rímskej zmluvy. Na takzvanej Messinskej konferencii v roku 1955 ho zúčastnené vlády ustanovili za predsedu pracovného výboru, ktorý zmluvu pripravoval. **Altiero Spinelli** (1907-1986) Taliansky politik Altiero Spinelli bol jedným z „otcov“ Európskej únie. Bol poprednou osobnosťou, ktorá sa zúčastnila na dokončení návrhu Zmluvy o federálnej Európskej únii v Európskom parlamente - takzvaným Spinelliho plánom. Návrh bol významnou inšpiráciou pre posilnenie Zmlúv o EÚ. Ako člen komunistickej strany bol na konferencii európskeho odporu začiatkom roku 1944 jedným z iniciátorov návrhu Európskeho manifestu. Na konci vojny založil federálne Európske hnutie v Taliansku. V úlohe poradcu takých osobností, ako boli de Gasperi, Spaak a Monnet, pracoval na európskom zjednotení. Je zakladateľom Ústavu pre medzinárodné záležitosti v Ríme. Ako člen Európskej komisie v rokoch 1970-1976 riadil oblasť vnútornej politiky. Tri roky bol členom Európskeho parlamentu za Taliansku komunistickú stranu pred svojím zvolením do Európskeho parlamentu v roku 1979.

desať rokov po skončení *Druhej svetovej vojny* v mene porazeného demokratickej Nemeckej spolkovej republiky nadviazať diplomatické, kultúrne a hospodárske vzťahy s víťazným komunistickým Sovietskym zväzom. Aby rokovania boli úspešné, Adenauer poprosil *Katolícke dielo mužov* – modlitebnú skupinu tridsiatich mužov z diecézy Freiburg o modlitbu na tento úmysel. Muži z tejto skupiny sa počas Adenauerovej návštevy v Moskve od 7. do 14. októbra 1955 deň a noc modlili pred Najsv. Sviatosťou Oltárnou vo svätyni Lindeberg za úspech cesty, ktorá mala za cieľ predovšetkým oslobodiť 9. 626 zadržovaných nemeckých vojakov. Sám Adenauer sa za to bol pomodliť v jedinom otvorenom katolíckom kostole v Rusku – v kostole sv. Ľudovíta Francúzskeho. Všetko sa mu napokon podarilo vykonať, čo historici práve po päťdesiatich rokoch vysoko oceňujú ako najdôležitejšiu vec, čo počas svojho štrnásť ročného pôsobenia v úrade dosiahol. Bolo to vtedy jeho dobré a správne rozhodnutie, ako i mužov, ktorí boli dojatí, že sa im to podarilo od Pána Boha vyprosiť a tak sa rozhodli vo svojich pravidelných modlitbách pokračovať až dodnes. Každý rok viac ako dvetisíc mužov sa vystrieda na nepretržitom klaňaní. Modlia sa predovšetkým za svetový mier, ale i za svoje rodiny a spoločenstvá, za svoje dediny a mestá, za svoju diecézu ale i za svetovú cirkev. A ďakujú za dar Ducha Svätého, ktorý vnukol veriacemu politikovi myšlienku modlitebnej stráže.⁴³

Milovaní! Modlime sa k Duchu Svätému, nech aj nás zapáli ohňom svojej lásky, aby sme vedeli, čo máme robiť pre svoju rodinu, obec či farnosť – ako si to správne vedel vyprosiť Konrád Adenauer. Amen.

Svätodušný pondelok v roku C

*Kátlovce, Farský kostol Sv. Ducha – 20. mája
v Roku viery a v Roku sv. Cyrila a Metoda 2013*

Drahí moji farníci!

V prvom čítaní nás sv. Pavol apoštol v Liste Galat'anom vyzýva, aby sme konali podľa Ducha.

Preto sa za to spoločne modlime a v tomto duchu si ale aj spytujme svedomie, aby sme nezabudli konať podľa Ducha Svätého: *Duchu Svätý, prečo ťa nehľadám, keď si tak blízko? Od prijatia sv. krstu som Tvoj chrám a chcem ním byť aj po prijatí sv. birmovania; nemám dosť viery, lebo sa neučím od Teba, neotvoril som sa Ti naplno a tak som akoby poloslepý, nevidím ďalej, než vidia moje krátkozraké oči; nemám lásku, lebo som proti nej postavil bariéru nedotknuteľnosti a ľahostajnosti; neprijal som Tvojho Ducha slobody a tak otročím práci, ľuďom, svojim záujmom a tomu, čo mi je príjemné; nemám silu Ducha, a preto som tak zbabelý, mrzutý, neužitočný, pretože nemám Tvoje plody: radosť a pokoj, zhovievavosť a vládnuť, dobrotu, vernosť a tichosť, zdržanlivosť a predovšetkým lásku; prosím: Duchu Svätý, navštív ma ako jazyk, aby som sa naučil hovoriť; navštív ma ako vietor na židovské Letnice, aby som neustrnul a nezostal som na jednom mieste; osviet ma, aby som vedel rozoznávať dobré a zlé, pravdivé a nepravdivé, dôležité a zbytočné; príd' Duchu Svätý a vrhni pravé svetlo na našu cestu, nech pochopíme, čo je správne; posilni nás, aby sme po tejto ceste išli statočne, trpezlivo a obetavo; nech ideme po ceste za Tebou spoločne; nech nás sprevádzajú modlitby tých, čo už išli pred name a nech nezídeme z cesty; posväť nás a zapál' v*

⁴³ Porov. FINK, E, M.: "Ďekuji pánům za tuto pomoc!" Dr. Konrád Adenauer a svatý bratr Klaus. In: *Světlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XXI, č. 20, 19. května 2013, s. 10 – 12.

*nás svoj oheň, aby sme sa stali ohňom, ktorý svieti, hreje a utešuje; nech náš ťažkopádny jazyk vždy nájde slová, ktoré dokážu hovoriť o Tvojej ceste, o Tvojej láske a kráse; urob z nás nových ľudí, hodných mena: Božieho dieťaťa; prid' Duchu Svätý, lebo nás ohrozuje duchovné temno!*⁴⁴

Milovaní! Každý sám za seba si dajme konkrétne predsavzatie, v ktorom nech sa odráža túžba vždy konať podľa Ducha Svätého. Amen.

Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi v roku C – procesia

*Kátlovce, Farský kostol Sv. Ducha
v Roku viery a v Roku sv. Cyrila a Metoda 2013*

Milovaní!

Svätý Otec František pozval celú Cirkev k Eucharistickej adorácii v nedeľu 2. júna 2013, kedy sa môže konať aj Procesia Božieho Tela prenesená zo slávnosti vo štvrtok.

Pápež František tak pokračuje v programe, ktorý na *Rok viery* určil ešte jeho predchodca, emeritný pápež Benedikt XVI., ako o tom napísal arcibiskup Rino Fisicchella, predseda Pápežskej rady pre novú evanjelizáciu biskupom sveta.⁴⁵

*“Pri adorácii budú veriaci uvažovať nad témou Jeden Pán, jedna viera. František už stanovil dva hlavné úmysly modlitieb: za Cirkev na celom svete, aby ju Pán robil poslušnou v počúvaní svojho Slova a za rôzne časti sveta, ktoré zažívajú utrpenie nového otroctva, sú obeťami vojen, obchodovania s ľuďmi, obchodovania s drogami, otrockej práce, tiež za deti a ženy, ktoré trpia akoukoľvek formou násillia. Modlitby budú aj za tých, ktorí sa nachádzajú v ekonomickej neistote, predovšetkým nezamestnaných, starších, migrantov, bezdomovcov, väzňov a marginalizovaných.”*⁴⁶

Pridajte sa k adorácii, aby sa posilnila vaša viera v rodinách, že by ste ďakovali za dar viery, ktorý ste dostali od svojich rodičov a odovzdávate ju zase ďalej svojim deťom.

Vnučka sa pýtala starej mamy pri jej zlatom manželskom jubileu – 50. Výročia spoločného života, ako to bolo v jej živote? Stará mama sa priznala, že bola zamilovaná do dedka, hoci nebol katolík, ale sobáš mali v katolíckom kostole. No keď prišli deti a stále sa pýtali, prečo otec nejde s nimi do kostola, zverila sa s problémom kňazovi pri sv. spovedi a ten jej poradil, aby si vykonala Pobožnosť päť prvých sobôt. A tak okrem toho, že prosila vrúcne Pannu Máriu, okrem toho sa spovedala a pristupovala k sv. prijímaniu a Pán posilnil jej vieru – manžel sa dal pokrstiť, prijal prvé sv. prijímanie a sv. birmovania a začali spolu, celá rodina, žiť vieru.⁴⁷

⁴⁴ Porov. Modlitba k Duchu Svatému. In: *Světlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XXI, č. 20, 19.května 2013, s. 8.

⁴⁵ Porov. <http://www.kbs.sk/obsah/sekcia/h/dokumenty-a-vyhlasenia/p/dokumenty-komisii-a-rad-konferencie-biskupov-slovenska/c/celosvetova-eucharisticka-adoracia>

Porov. <http://www.kbs.sk/pdf/KBS/KBSAdoracia20130602SLK.pdf>

⁴⁶ <http://www.tkkbs.sk/view.php?cislocianku=20130529032>

⁴⁷ Porov. KOMOROVÁ, M.: Najvrúcnejšia vďaka. In: *Posol, mesačník slovenských katolíkov*, roč. XCII (2013), č. 5, s. 26 – 27. Bratislava: Spoločnosť Ježišova na Slovensku. ISSN 0701 – 0192.

Milovaní: Nech aj našu vieru posilňuje Pán! Amen.

**Sv. omša z príležitosti XXII. ročníka recitačnej súťaže
Kátlovce Pavla Ušáka Olivu 2013**

9. júna v Roku viery a v Roku sv. Cyrila a Metoda 2013

Vážená pani Kostolanská – sestra nášho rodáka, kňaza a básnika; predstavitelia Matice slovenskej a Spolku sv. Vojtecha; pani prednostka Mestského úradu v Bánovciach nad Bebravou; pani riaditeľka Základnej školy s materskou školou Pavla Ušáka Olivu v Kátlovciach s pedagógmi; ostatní vzácni hostia; pán starosta obce Kátlovce; bratia a sestry!

V dnešnom druhom čítaní z listu Galaťanom sa sv. Pavol vyznáva, že preto je hlásateľom, lebo k tomu ho Pán Boh povolal.

A preto nie je žiadnym samozvancom.

Okrem toho mu Pán Boh k *povolaniu* dal aj svoje dary.

Dáva ich každému. Aj Pavlovi Ušákovi Olivovi. Jemu dal dar viery, obdaril ho kňazským povolaním a do vienka mu pridelil aj dar básnickej tvorby.

Katolícke noviny priniesli 17.februára 2013 správu o 96 ročnej poetke Henny Fiebigovej, ktorá píše pod pseudonymom *Henny, Marta, Marta Žárska, teta Marta*, či *Mila Horská* no a napokon *Henny Fiebigová – Siváková*. Priznáva sa, že ako mladá poetka sa spolu s ostatnými oslovovali ako *brat a sestra*. Tiež priznáva, že Silan, Oliva a Šprinc – bohoslovci na Kapitule založili skupinu „*Piráti krásy*“ a Henny nazvali pirátku snov. S *Olivom* ju spájala Trnava, kde ona chodila na Obchodnú akadémiu a *Oliva* tam chodil na Gymnázium a potom začal študovať teológiu. V Trnave ich tiež spojilo členstvo v *Krúžku Štefana Moyses*, kde čítali svoje básne a súťažili. No zjednocoval ich aj súcit s tými, čo trpeli pre choroby, najmä tuberkulózu. V rozhovore si spomína, že *Paľko* spočiatku nebol chorý, no keď mal ísť na *Kapitulu* už mu to sadalo na pľúca. Z úcty k nemu mu v časopise *Elán* v čísle 9 z roku 1935 venovala báseň *Jarné sny*. Počas celého jeho krátkeho života si písali listy, odovzdávali si pozdravy na vianočných kartách. Veď boli kamaráti, básnici, ktorí sa stávajú predovšetkým vďaka veľkému Božiemu daru nezabudnuteľnými tu na zemi.

Bratia a sestry! Všetkých nás obdaroval Pán Boh svojimi rôznymi darmi, buďme za ne Pánu Bohu vďační ako aj za tých, ktorí už nie sú medzi nami – no rovnako ako my boli bohato obdarovaní. Amen.

Jedenásta nedeľa v cezročnom období C

*Kátlovce, Farský kostol Sv. Ducha
v Roku viery a v Roku sv. Cyrila a Metoda 2013*

Drahí moji farníci!

Ani len neviete, akú veľkú radosť ste mi spôsobili, že ste sa tak vehementne všetci spolu zapojili do osláv mojej kňazskej dvadsaťpäťky.

Je to svedectvo, že ste moji farníci, spoluobčania a beriete ma nie len ako vášho duchovného otca a farára tejto našej kátlovskej farnosti, ale že patrím k vám ako váš brat, kamarát a priateľ, človek, ktorý tu žije spolu s vami a má podiel na vašich životoch ako i na dianí tejto obce.

Dovoľte mi, aby som sa vám za to osobitne poďakoval touto sv. omšou, ktorú obetujem za vás, vaše rodiny ale i za všetkých zomrelých *Kátlovanov*.

Viem, že sme si museli na seba zvykať, lebo pre pre rodinu pokrvných príbuzných je nový člen vždy nový a cudzí prvok. Radšej si zvykáme na to, keď môžeme, napríklad narodiť sa dieťa a v rodine sa z toho tešia. No keď príde napríklad do rodiny zať, už to môže byť niekedy problém zvyknúť si na seba. My sme rodina, ale my *nefachačíme* na princípe stvorenia muža a ženy, ktorí žijú spolu ako rodina. Naším princípom je Ježiš Dobrý Pastier, ktorý sa s láskou stará o všetky svoje ovečky aj tie, ktoré sú zatúlané. Ježišovo Srdce, ktoré bolo Duchom Svätým utvorené v lone panenskej Matky, je pre nás zárukou, že je prístupné pre všetkých, ktorí ho vzývajú. Takto to môžeme všetko vidieť na obraze – banery - za mnou, ktorý vládne nášmu spoločnému liturgickému zhromaždeniu.

Dvadsiatasiedma nedeľa v cezročnom období C

*Kátlovce, Farský kostol Sv. Ducha
v Roku viery a v Roku sv. Cyrila a Metoda 2013*

Drahí moji!

Sväté písmo nám dnes jasne hovorí v prvom čítaní z Knihy proroka Habakuka, že:

„Spravodlivý bude žiť zo svojej viery.“

Pápež František o tom píše vo svojej encyklike *Svetlo viery – Lumen fidei* tak, že žiť z viery znamená *„mať dôveru k architektovi, ktorý stavia náš dom, k lekárnikovi, ktorý nám ponúka liek, aby sme sa uzdravili, k advokátovi, ktorý nás obhajuje pred súdom.“*⁴⁸

Ako kresťania sa preto usilujme ešte intenzívnejšie žiť svoje pozemské putovanie.⁴⁹

Sunhae Agnes je svetoznáma juhokórejská sopranistka. V januári 2013 bola aj na Slovensku. Pri večernej modlitbe v Starej Haliči všetkým zdôrazňovala, že keď spieva, robí to iba pre nášho Boha. Spev vyštudovala v Soule. O svojich rodičoch hovorí ako peknom príklade žitej viery. Najskôr chodila do detského potom školského a napokon kostolného spevokolu, ktorý aj sama viedla a dirigovala. Ako pubertáčka mala pochybnosti, že keď ju rodičia dali ako malú pokrstiť, nepočkali, keď bude väčšia, aby sa spýtali na jej názor a tak navštívila aj evanjelickú cirkev ako i budhistov, či nechala sa osloviť aj sektármi na ulici. No napokon pochopila, že dobre je byť katolíčkou. V roku 1999 si dopĺňala štúdium v nemeckom Karlsruhe, kde zistila, že ľudia vieru v Boha chápu ako niečo staromódne. Nechcela sa tomu prispôbiť a povedala si, že bude vždy každú nedeľu chodiť do kostola, napriek tomu, že ju budú považovať za staromódnu. Všimla si, že keď ide v spoločnosti do reštaurácie a prežehná

⁴⁸ FRANTIŠEK.: *Lumen fidei*, 18. In: *Pápežské dokumenty*, 91 zväzok. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o., 2013, 70 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 998 – 6.

⁴⁹ Porov. Tamže.

sa pred jedlom, všetci sú udivení, no keďže to robí vždy, zvyčajne sa zvezie reč aj na vieru. Nakoniec mi mnohí, ako sama vyznáva, zveria svoje osobné prosby o modlitbu alebo odhalia ja niečo zo svojich vlastných skúseností s vierou. Naučili sa ma rešpektovať, alebo po mne opakujú, či pokojne čakajú, pokiaľ sa niečo aj nepomodlím. A keď prídem hoc aj do veľkých metropol, vždy hľadám možnosť, kedy by som mohla ísť na sv. omšu. A po mne to robia už aj mnohí moji priatelia, o čom si mailujeme, alebo telefonujeme. Považujem to za veľkým zázrak! Sunhae Agnes v roku 2009 spievala aj na bohoslužbe pápeža Benedikta XVI.⁵⁰

Bratia a sestry! Nehanbime sa za svoju vieru a prežívajme ju. Amen.

Trnavskej Panny Márie v roku C

Kátlovce, Farský kostol Sv. Ducha – 21.novembra
v Roku viery a v Roku sv. Cyrila a Metoda 2013

Drahí moji!

Naša slovenská speváčka Marika Gombitová spieva krásnu pieseň *Novembrové chryzantémy*,⁵¹ ktorá v nás vždy evokuje nádherné spomienky na našich drahých zosnulých.

Dnes sa za nich modlime s mocným príhovorom u Boha prostredníctvom našej Trnavskej Panny Márie.

Lebo slávime jej tradičnú *Trnavskú novénu* pri milostivom obraze, ktorého kópiu máme aj v našom farskom kostole. Ako Panna Mária povedala 12.decembra 1531 sv. Juanovi Diegovi pri svojom zjavení v mexickom Guadalupe: ***"Nič t'a nemá vystrašiť, nič t'a nemá zarmútiť, nič nemá tvoju tvár, tvoje srdce zatemniť. Neboj sa tejto nemoci, ani nijakej inej nemoci alebo nejakého trápenia, nijakej bolesti. Či nie som tu, tvoja Matka? Nie si tu ty v mojom tieni, pod mojou ochranou? Nie som prameňom tvojej radosti? Nie si v záhyboch môjho plášt'a, v mojich rukách?"***⁵² Preto sa aj my na ňu s dôverou obráťme!

A tak, keď si spomíname na našich drahých: manžela Jozefa, rodáka z Trnavy; mamičku Emíliu, žijúcu vedľa Trnavy v *Linči*, ktorí sa určite stretli s úctou k Trnavskej Matke. Odporúčajme ich Božiemu milosrdenstvu. A my, ktorí tu ešte zostávame, si vyprosujeme na príhovor Trnavskej Matky: útechu a posilu.

Aj moja zomrelá matka sa narodila v novembri. Vidím ju v svojom duchu, keď som si pred dvadsiatimišiestimi rokmi ako diakon pripravoval svoju prvú homíliu v kuchyni za stolom, ona sa pri mne tichúčko modlila s ružencom v ruke. Som presvedčený, že sa k Panne Márii modlila za mňa a za moje kňazstvo.

⁵⁰ Porov. V znamení kríža. In: *Vítazstvo srdca*, roč. 18, č. (IV) 2013, 93, s. 22 – 27. Stará Halič: Rodina Panny Márie.

⁵¹ "Novembrové chryzantémy, drobučkový dážď smútok nevyprší. Novembrové chryzantémy, dážď ako z duší, dážď ako z duší. Prelúdiu starej témy, plamene z piec dlane nezohrejú. Novembrové chryzantémy, dážď dušičkový, dážď dušičkový, Nikto nie je sám, nikto nie je sám. Stretáš svojich predkov, tu v nás žije všetko Novembrové chryzantémy, ticho do slov nikto nepreloží. Zem však povie nerozprávaj, dážď ako z duší, dážď dušičkový. Nikto nie je sám, nikto nie je sám. Stretáš svojich predkov, tu v nás žije všetko, tu v nás žije všetko."

In: <http://www.supermusic.sk/skupina.php?idpiesne=165667&sid=>

⁵² http://www.modlitba.sk/htm/svedectva/maria_ucta/guadalupe.htm

Milovaní! Spoločne sa modlime slovami piesne: *“Matka Božia Trnavská, ó Panenka Mária, tys nad našim súžením, horké slzy ronila. U Boha nás zastávaj, v súžení nám pomáhaj. Matka Božia. Matka dobrá, naše slzy zotieraj.”*⁵³ Amen.

Prvá adventná nedeľa v roku – C

*Kátlovce, Farský kostol Svätého Ducha – 1.decembra
v Roku viery a v Roku sv. Cyrila a Metoda 2013*

Drahí bratia a sestry!

Začíname nový liturgický rok.

V evanjeliu sme počuli: *Modlite sa.*

Posilňujme si našu vieru modlitbou. Keď pápež Benedikt XVI. vyhlásil *Rok viery 2012 – 2013* aj na pamiatku 20.výročia promulgovania *Katechizmu katolíckej cirkvi*, žiadal, aby Cirkev podľa neho rozvíjala svoje učenie a tak poskytla veriacim istotu v ich živote viery.⁵⁴ Preto sa s témou modlitby stretávame v jednej zo štyroch častí *katechizmu*.⁵⁵

Modlitba nám otvára dvere viery, ktorými sa pohľad človeka zameriava na Ježiša Krista prítomného medzi nami do skončenia sveta.⁵⁶

Modlitba nás bude sprevádzať aj do konca nášho života. Tak to bolo aj v živote Etty Hillesum, Židovky a spisovateľky z Holandska (15.januára 1914 Middelburg – 30.novembra 1943 Osvienčim).⁵⁷ Po smrti vyšli jej zápisky z väzenia pod názvom: *Pretrhnutý život. Denníky z rokov 1941 – 1943*. Pred smrťou napísala: *“Dnes v noci by človek vlastne nemal ani oka zažmúriť a mal by sa len modliť. Pokľaknutie pred Bohom je jediné ľudské gesto, ktoré nám ľudom ešte zostáva. Tento čas má preveriť niektoré slová: miluj svojich nepriateľov. Podľa mňa je to jediné, čo sme sa v tejto vojne naučili. Musíme hľadať zlo sami v sebe a nikde inde. Túžba po pomste je naozaj úbohá napriek všetkému utrpeniu a nepravosti všade navôkol nedokážem nenávidieť ľudí. Viem, že v pracovnom tábore zomriem do troch dní, ľahnem si a zomriem, a napriek tomu nepovažujem život za nespravodlivý. Pomôžem ti, Bože, aby si to so mnou nevzdal, nemusíš pomáhať ty nám, ale my musíme pomáhať tebe a tak pomôžeme sami sebe zachrániť v sebe kúsok teba, Bože. Neobviňujem ťa, Bože, naopak, my ti neskôr budeme skladať úcty, človek nie je v nijakých pazúroch, keď je v tvojom náručí. V blízkej budúcnosti sa budem s tebou zhovárať veľmi často, a tak ti zabránim, aby si ma*

⁵³ <http://www.trnava.fara.sk/panna-maria-trnavska-lady>

⁵⁴ Porov. BENEDIKT XVI.: *Porta fidei*, 4; 10 – 11. In: *Pápežské dokumenty*, 85 zväzok, s. 5 – 6; 11 – 15. Trnava: Spolok svätého Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o., 2011, 21 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 889 – 7.

Porov. KONGREGÁCIA PRE NÁUKU VIERY: *Nóta s pastoračnými usmerneniami na Rok viery. Úvod*, s. 5 – 10. In: *Dokumenty Svätej Stolice*, 76 zväzok. Trnava: Spolok svätého Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o., 2012, 23 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 900 – 9.

⁵⁵ 1.časť Vyznanie viery 2.časť Slávenie kresťanského tajomstva 3.časť Život v Kristovi 4.časť Kresťanská modlitba. In: *Katechizmus katolíckej cirkvi*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha, 2.vydanie, 1999, 918 s. ISBN 80 – 7162 – 259 – 1.

⁵⁶ Porov. KONGREGÁCIA PRE NÁUKU VIERY: *Nóta s pastoračnými usmerneniami na Rok viery. Úvod*, s. 5 – 10. In: *Dokumenty Svätej Stolice*, 76 zväzok. Trnava: Spolok svätého Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o., 2012, 23 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 900 – 9.

⁵⁷ http://en.wikipedia.org/wiki/Etty_Hillesum

*opustil, zostanem ti verná. Možno ma telesne zničia, viac mi však nemôžu urobiť.”*⁵⁸ So Židmi máme spoločný Starý zákon a v ňom aj modlitbu k Pánu Bohu. Aká úžasná bola Hillesumovej modlitba pred smrťou - plná lásky k nepriateľom – hoci v Starom zákone platilo oko za oko a zub za zub.

Drahí moji, nezabúdajme, že pri modlitbe sa zhovárime s Pánom Bohom – darcom lásky, a preto ju vždy s láskou venujme tým, za ktorých sa budeme modliť! Amen.

**Homília na 1.výročie smrti
za + prof. PhDr. Štefana Vagoviča, rímskokatolíckeho kňaza
(12.apríla 1927 Kátlovce – 21.marca 2013 Montet, Švajčiarsko)**

*Kátlovce, Farský kostol Sv. Ducha – 23.marca
v Roku Pavla Ušáka – Olivu a v Roku Sedembolestnej na Slovensku 2014*

Pán starosta s manželkou, rodina pána profesora Vagoviča a všetci jeho spolurodáci – občania a farníci Kátloviec!

Pred rokom zomrel náš rodák a kňaz, Štefan Vagovič, ktorý bol študentom trnavského biskupského gymnázia, kde sa vyznačoval svojimi vynikajúcimi vlastnosťami akými bola srdečnosť, dobrota, priateľskosť a veselá myseľ. Tak si na neho po smrti spomína Mons. prof. ThDr. PhDr. Štefan Vragaš, pápežský prelát a spolužiak z onoho gymnázia,⁵⁹ ktorý o ňom napísal do časopisu *Nové mesto*.⁶⁰

Z tohto článku sa dozvedáme, že po prijatí do kňazského seminára: „*Celá jeho bytosť vtedy vyžarovala radosť, tichý duševný pokoj.*“⁶¹

Radosť a pokoj si zachoval aj potom, čo ho po maturite biskup poslal na štúdiá filozofie na *Pápežskú lateránsku univerzitu v Ríme* a musel sa rozlúčiť s celou svojou rodinou i vlastnou nevediac, že domov sa dostane až po tridsiatich ôsmich rokoch. Celý ten čas jeho *radosť a pokoj* pramenili z jednoty jednak úcty k trpiacemu Spasiteľovi ako i z úcty k jeho Matke s bezvýhradným rešpektom voči Magistériu Cirkvi posilňovaný slúžením sv. omše.⁶²

Ak si chceme zachovať pamiatku na neho, robme aj my všetko s radosťou a pokojne!

Profesor Štefan Vagovič to tak robil v *Opus Mariae* – v Hnutí fokoláre, ktorému sa upísal *na plný úväzok* od roku 1964 len čo ho uvoľnil biskup pre prácu učiteľa a kňaza vo fokoláre – najskôr v Loppiane – dvadsaťdva rokov a potom v Montet od roku 1987 až do

⁵⁸ KEKELIAKOVA, M.: Keď sa vypíšem z toho pátosu. In: *Katolícke noviny, tradičné noviny súčasného kresťana*, roč. 127, č. 48, 2.decembra 2012, s. 12 – 13. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r.o. ISSN 0139 – 8512.

⁵⁹ Porov. http://www.juls.savba.sk/ediela/slovenski_jazykovedci/1976-1985/Vragas.%20Stefan.html

⁶⁰ Porov. VRAGAŠ, Š.: Kňaz a priateľ Štefan Vagovič. In: *Nové mesto*, č. 9 – 10/2013, s. 20 – 21. Bratislava: Hnutie fokoláre.

⁶¹ Tamže.

⁶² Porov. Tamže.

svojej smrti – dvadsaťšesť rokov „*pokornej a účinnej služby*“⁶³ s mládežou zo všetkých kútov sveta. „*Okrem toho písal i vydával veci hojnej miere.*“⁶⁴

Drahí moji, my sa usilujme vydávať dobré svedectvo života – pri spomienke na nášho rodáka, kňaza a profesora, člena *Hnutia fokoláre*. Amen.

Prvé sv. prijímanie v roku A

*Kátlovce, Farský kostol Sv. Ducha
v Roku Pavla Ušáka – Olivu a v Roku Sedembolestnej na Slovensku 2014*

Drahí rodičia, krstní rodičia, starí rodičia, súrodenci a ostatná rodina našich prvoprijímajúcich detí, milé prvoprijímajúce deti!

Od dnešného dňa sa k tým, ktorí môžu prijímať Telo a Krv Pána Ježiša zaradi i našich dvanásť prvoprijímajúcich detí.

Úprimne im k tejto významnej udalosti všetci blahoželáme a za nich sa aj pri tejto slávnostnej sv. omši pekne pomodlime.

Aby na Pána Ježiša a náuku Cirkvi nezabúdali a často ho prijímali vo Sviatosti Oltárnej.

V tom im buďte príkladom, veď nesmieme zabúdať, že aspoň raz v roku sa máme vypsedať a prijať Sv. Oltárnu, predovšetkým vo veľkonočnom období čo znamená čím častejšie.⁶⁵

Okrem vášho príkladu mi dovoľte, aby som našim deťom ponúkol aj ich veku blízky príklad Ludwiga Manohu. Bol to Francúz, ktorý si už ako malý chlapec od Lyonu zamiloval spievať v lese, pásaval totiž dve kravy či ovečky, rád sa modlil a presadil v rodine, že spoločne si spievali Loretánske litánie. V škole bol najlepším žiakom – ku koncu druhého ročníka ho vyhlásili za najlepšieho žiaka triedy. Keď išli do kostola už cestou napomínal spolužiakov: Predstav si, že by sme boli pozvaní k prezidentovi republiky, išli by sme tam skromne a zdvorilo potichu. A tak isto to musí byť, keď ideme do kostola. Keď bolo prvé sv. prijímanie, ochorel, musel ho prijať dodatočne, no sv. prijímanie sa mu stalo stredobodom jeho života – na sv. prijímanie chodil pravidelne každú nedeľu, na sviatky a na prvé piatky. Na jeho očiach vždy bola vidieť radosť. Keď mal deväť rokov ochorel. Po štyroch mesiacoch zomrel. Pred smrťou ho prosil pán farár, aby sa v nebi prihovril u Pána Boha za všetky deti farnosti. Potom mu dal posledné sv. prijímanie. Celá rodina stála pri jeho posteli, keď dodýchal naposledy.⁶⁶

Milé deti! Nasledujme Ludwigov príklad a radi pristupujme k sv. prijímaniu, ktoré on prijímal tak často, ako len mohol: v nedele, na sviatky a na prvé piatky. A vy, milí moji bratia a sestry ich v tom podporujme! Amen.

⁶³ Porov. Z telegramu Marie Voceovej. In: *Nové mesto*, č. 9 – 10/2013, s. 21. Bratislava: Hnutie fokoláre.

⁶⁴ VRAGAŠ, Š.: Kňaz a priateľ Štefan Vagovič. In: *Nové mesto*, č. 9 – 10/2013, s. 20 – 21. Bratislava: Hnutie fokoláre.

⁶⁵ Porov. KKC, 2041 – 2042. Trnava: Spolok sv. Vojtecha, 2. vydanie, 1999, 918 s. ISBN 80 – 7162 – 259 – 1.

⁶⁶ Porov. Božie deti, zväzok 4. Životné príbehy detí a mladistvých, ktorí s pomocou Eucharistie žili svätým životom. Košice: TypoPress, 2004, s. 95. ISBN 80 – 89089 – 16 – X.

Sv. Cyrila a Metoda, slovanských vierožvestov a spolupatrónov Európy – slávnosť v roku A

*Kátlovce, Farský kostol Sv. Ducha – 5. júla
v Roku Pavla Ušáka – Olivu a v Roku Sedembolestnej na Slovensku 2014*

Bratia a sestry!

Pápež Benedikt XVI. o Ježišových apoštoloch napísal: „Žili v spoločenstve života s Ježišom, ktorý ich uvádzal do svojho učenia a zanechal im nové prikázanie pre život, podľa ktorého mali spoznať jeho učeníkov po smrti (porov. Jn 13, 34 – 35). Pretože uverili, išli do celého sveta, aby plnili poslanie hlásať evanjelium všetkému stvoreniu (porov. Mk 16, 15), a bez akéhokoľvek strachu všetkým ohlasovali radosť zo vzkriesenia, ktorého boli vernými svedkami.“⁶⁷ Tieto jeho slová sa v plnej miere dnes môžu aplikovať aj na našich slovanských apoštolov – sv. Cyrila a Metoda – preto sme im dnes za to prišli vzdať úctu a vďaku.

No zároveň sme ich aj prišli prosiť za jednotu – a to všetkých Slovanov vo viere v Pána Boha.

Totíž v našej histórii sme svedkami, že v roku 1851 založil slovinský biskup v Maribore Anton Martin Slomšek (1800 – 1862) *Bratstvo sv. Cyrila Metoda*, ktoré v roku 1854 malo 13. 000 členov a na konci 19. storočia až 150. 000 členov. Cieľom *bratstva* bolo modliť sa za náboženské zjednotenie všetkých Slovanov vo viere. O jednotu rímskokatolíkov a gréckokatolíkov vo Východnej Európe sa usiloval aj biskup a mučeník sv. Jozafat Kuncevič (1580 – 1623), ktorého verne nasledoval v 20. storočí aj komunistami prenasledovaný gréckokatolícky ukrajinský arcibiskup a kardinál z Tarnopolu Josyf Slipyj (1892 – 1984), ktorý po prepustení zo sovietskeho väzenia dožil vo Vatikáne. U našich susedov založil v roku 1885 na 1. 000 výročie smrti sv. Metoda olomoucký arcibiskup Antonín Cyril Stojan (1851 – 1923) *Apoštolát svätých Cyrila a Metoda pod ochranou blahoslavené Panny Marie* za zjednotenie Slovanov vo viere. Sídлом hnutia sa stal moravský Velehrad, kde sa uskutočnilo niekoľko unionistických zjazdov na konci 19. a na začiatku 20. storočia. Unionistické myšlienky sa rozšírili do Poľska, Bulharska či do bývalej Juhoslávie, kde bol jeho veľkým podporovateľom chorvátsky biskup z Dakova Josip Juraj Strossmayer (1815 – 1905).⁶⁸

Bulhari, Česi, Chorváti, Lužickí Srbi, Poliaci, Rusi, Ukrajinci, Slováci, Slovinci: Pokračujme v cyrilometodskom duchu a zostaneme tak verní dedičstvu našich otcov.

Ako Janko Havlík, kandidát na svätorečenie, rodák z Duboviec na našom Záhorí. Bol novicom Misijnej spoločnosti sv. Vincenta, keď v noci z 3. na 4. mája 1950 násilne odvliekli a dali najskôr na komunistickú prevýchovu len s batohom osobných vecí. A potom ho odsúdili do pracovného tábora. Po prepustení za to, že sa stretával tajne so svojimi spolubratmi a študoval teológiu ho znovu 29. októbra 1951 zatkla štátna bezpečnosť a za velezradu ho 3. februára 1953 odsúdili v Nitre na štrnásť ročný trest odňatia slobody. Ešte aj v vo väzení ho odsúdili, že marí úradnú prevýchovu kňazov, nakoľko sa tešil ich priazni, že bol čnostný, obetavý a často poskytoval duchovnú útechu. Ako ostatní sa nedočkal amnestie 9. mája 1960, pretože bol nenapraviteľný, lebo napádal štátne zriadenie, že u nás nie je

⁶⁷ BENEDIKT XVI.: Porta fidei, 13. In: *Pápežské dokumenty, 85 zväzkov*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o., 2011, 21 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 889 – 7.

⁶⁸ Porov. VEJVAR, S.: Cyrilometodějský Velehrad středem novodobých snah o církevní jednotu. In: *Světlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XXI, č. 26, 30. června 2013, s. 5 – 6.

náboženská sloboda, prechovával zakázanú náboženskú literatúru, konal tajné pobožnosti a vnášal do skupiny náboženského ducha. Preto bol v najtvrdšej väznici u nás v Prahe na Pakráci a na Ruzyni, bol nasadený na najťažšie práce a trest si musel odpykať v dĺžke jedenásť rokov, prepustili ho ako ťažko chorého 29.októbra 1962. Polícia ho naďalej sledovala ako i tých, ktorí sa mu snažili pomôcť v Skalici, kde zomrel 27.decembra 1965 v povesti svätosti. Preto bratislavský arcibiskup Mons. Stanislav Zvolenský začal 9.júna 2013 diecéznu fázu procesu vyhlásenia za svätého. Lebo zostal verný až do smrti.⁶⁹

Drahí moji, bratia a sestry! Na príhovor sv. Cyrila a Metoda si zachovajme vernosť svojej viere v Pána Boha! Amen.

Príhovor z príležitosti 40.narodenín – Ivonka Matúšová

*Bezovec – Reštaurácia, 5.apríla
v Roku Sedembolestnej 2014*

Ktosi mi raz povedal: Všetkým povedz, že problémom našej súčasnosti nie je ekonomická kríza, či ekologické alebo enviromentálne problémy ľudstva, no veľkým problémom je, že na seba nemáme čas! A preto nás iste šokovalo pozvanie našej oslávenkyne – Ivky, že nás chce mať aspoň *na čas* pre seba a ako jednu rôznoszloženú rodinku pekne *pospolu*.

A tak čo jej mám ja tak trochu za nás za všetkých ku krásnym štyridsiatinám zaželať? Nuž myslím si, že predovšetkým hodne radosti! *Radosť* je druhým z deviatich plodov Ducha Svätého nasledujúci hneď za *láskou*. Tí, ktorí prijali Ducha Svätého – a Iva sa tak *trochu dosť* vďaka tu prítomnému organistovi a opernému spevákovi Danielovi motá za organom v mojom kostole Ducha Svätého. Tým, že nás sem všetkých v dostatočnom predstihu pozvala a my sme tu, preto verím, že nás s ňou i so všetkými navzájom spája láska: rodičovská, súrodenecká, priateľská a bratská láska. Tak čo nám bráni, aby sme sa *nie len tu a trochu ale i potom* jeden z druhého radovali? Radosť je dokonca naša cesta k svätosti a raz vstúpenie do neba. Povzbudzuje nás v tom aj výrok sv. Terézie z Avily, ktorá povedala svojim spolusestrám v kláštore: Nech nás Boh oslobodí od svätých s kyslými tvármi.⁷⁰

A preto dnes nemajme kyslé tváre! Radujme sa a zdieľajme sa v láske! Ak sme si v minulosti ublížili, odpusťme si! Prosím, postavte sa a otočte sa smerom k svojmu najbližšiemu človeku a povedzte mu: Ako ti ja odpúšťam, nech ti aj Pán Boh odpustí! Pobožkajte sa a jeden druhému urobte palcom pravej ruky krížik na čelo... A teraz si zatlieskajme, zablahoželajme našej oslávenkyne a potom si môžeme sadnúť, aby sme postupne vypovedali svoje osobné zážitky s našou oslávenkyňou!

Začnem samozrejme ja: Keď som ju stretol a povedala mi, že robí účtovníčku, povedal som jej: X, čo znamená, že ju zavrú; a teraz X je súťaž *X – faktor*, teda niečo výnimočné. A preto Iva aj ty si výnimočná – ako každý človek, ty si *X – factor*; nech nám svietiš, preto darček – lampička a víno, ako darček – nech nás miluješ!

⁶⁹ Porov. SLANINKA, A.: Janko Havlík – v procese blahorečenia. In: Katolícke noviny, tradičné noviny súčasného kresťana, roč. 128, č. 27, 7.júla 2013, s. 4 – 5.. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r.o.. ISSN 0139 – 8512.

⁷⁰ Porov. BOHRER, J. – STOUTZENBERGER, J.: Tajomstvo radosti. In: *Slovo medzi nami*, roč. 15, č. pôst 2014, s. 73 – 77. Bratislava: Redemptoristi. ISSN 1336 – 0221.

Výročie posviacky chrámu v roku A (11.októbra 1835)

*Kátlovce, Farský kostol Sv. Ducha – 12.októbra
v Roku Sedembolestnej a v Roku Pavla Ušáka – Olivu 2014*

Milí farníci!

V tomto októbrovom mesiaci sv. ruženca si uvedomujeme, že sme ako tie zrnká sv. ruženca.

Prostredníctvom nich sme všetci navzájom pospájaní.

Napríklad krížik by mohol predstavovať náš farský kostol, prvé tri zrnká predstavujú našu farnosť, budovu fary a posledné patrí mne ako vášmu farárovi. Zrnká na ktorých sa modlíme modlitbu Otče náš ste vy všetci a zrnká Zdravas predstavujú našich nebeských patrónov – svätých, ktorých mená nosíme od krstu, alebo ktoré sme prijali pri sv. birmovania; tiež sú to Božie milosti, ktoré dostávame aj pri katechézach - poučeníach, prijímaním sviatostí a svätením, pri modlitbe či za naše dobré skutky. Pomocou nich si pestujeme pravidelné a dobré návyky a to sú naše čnosti.

K tomuto všetkému predovšetkým prispieva úrad a nezastupiteľná osoba farára.

My si dnes pripomeňme 195.výročie inštalácie – uvedenie do úradu prvého kátlovského farára vdp. Jozefa Hortha – vicedekana (1.novembra 1819),⁷¹ ktorého osemdesiatročná matka Cecília Horthová je ako jediná pochovaná v našej krypte (24.januára 1840).⁷² Počas jeho pôsobenia bola 11.októbra 1835 v kátlovskom kostole vysluhovaná sv. birmovania Mons. Alexom Jordánskym, pomocným ostrihomským biskupom – pričom zároveň vykonal aj posviacku kostola – o čom svedčí pamätná tabuľa na pilieri v strede kostola z vášho pohľadu vpravo. Ďalej sa počas svojho pôsobenia v Kátlovciach stal jednatelom *Spolku sv. Vojtecha* za Kátlovce a v roku 1840 ako kátlovský farár publikoval svoju knihu *Ewangelia a Listi, na kaží deň štiricat dňow swatého póstu*. Kópiu knihy som získal zo *Slovenskej národnej knižnice* v Martine.⁷³ Ďalším farárom – jubilantom, ktorého 100.výročie narodenia (22.októbra 1914) si tiež v tomto roku 2014 pripomíname - je pán dekan a farár Ladislav Zajac, spolužiak nášho rodáka, kňaza a básnika Pavla Ušáka Olivu. Bol to práve pán dekan, čo počas svojho pôsobenia (1985 – 1991) uskutočnil prístavbu starej fary, 27 mája 1990 požehnal *Olivov* pomník pred kostolom a inicioval celoslovenskú recitačnú súťaž, ktorej však prvého ročníka sa už nedožil, zomrel 22.júna 1991. V Kátlovciach oslávil 75.výročie života a 50.výročie kňazstva. Popritom bol filatelistom a maliarom, skladal piesne a písal básne – mnohých svojich farníkov obdaroval: Máte niečo od neho? Prosím požičajte mi to, nech si to zdokumentujeme pre históriu. Okrem toho bol vášnivým fanúšikom futbalu.⁷⁴ K tomu pristupuje aj 90.výročie čo boli 24.februára 1924 firmou Alojs Kurbel z Trnavy dodané dva nové zvony pre kostol – stredný 274, 5 kg – Sedembolestná Panna

⁷¹ Porov. Matricula baptisatorum I., ab anno 1819 usque 1856. In: Štátny archív Bratislava.

⁷² Porov. Matricula defunctorum I., ab anno 1819 usque 1858, pag. 64. In: Štátny archív Bratislava.

⁷³ Porov. KUBIŠ, S. – VAREČKOVÁ, E.: Kostol Sv. Ducha v Kátlovciach (1710 – 2010), s. 84 – 152. Kátlovce: Farský úrad, 2010, 315 s. ISBN 978 – 80 – 970491 – 4 – 0.

Porov. KUBIŠ, S. a kol.: Kátlovce (1401 – 2001), s. 161 – 188. Kátlovce: obecný úrad, 2001, 352 s. ISBN 80 – 968546 – 9 – 0.

⁷⁴ Porov. Tamže.

Mária a veľký 640 kg – Najsvätejšie Srdce Ježišovo; malý Najsvätejšia Trojica – zostal a do Prvej svetovej vojny nebol zrekvirovaný. Na zvony prispeli americkí rodáci a kátlovskí farníci za pôsobenia pána dekana Jána Plechlu, ktorý bol slávnostne pochovaný na našom cintoríne 15.októbra 1931 po tridsaťsedem ročnom pôsobení na kátlovskej fare. Na budúci rok si pripomenieme 120.výročie jeho narodenia (1895).⁷⁵ Toľko história: Tešme sa z toho, čo tu dokázali kátlovskí farári a vaši predkovia pre nás pre všetkých!

Bratia a sestry! Snažme sa rovnako spolu aj my niečo pekné dokázať pre budúce pokolenie. Amen.

Púť k Loretánskej Panne Márii

*Trnava – Modranka, Farský kostol Najsv. Trojice – 7.mája
v Roku zasväteného života 2015*

Pán dekan, pán starosta z Kátloviec s manželkou, MSS Kátlovani, bratia a sestry!

V našej Katolíckej cirkvi sme prežívali *Rok zasväteného života*, ktorý vyhlásil pápež František na pamiatku dvoch 50.výročí: dogmatickej konštitúcie Druhého vatikánskeho koncilu *O Cirkvi – Lumen gentium* ako aj jej dekrétu *O rehoľníkoch - Perfectae caritatis*. K čomu napísal rehoľníkom aj list a v ňom určil roku tri ciele.

Myslím, si, že jeden z nich si môžeme osvojiť aj my, a to: *Objať budúcnosť s nádejou.*⁷⁶

Pousilujme sa o to aj my všetci, a to i napriek tomu, že nie sme zasvätení v rehoľnom živote, no chceme každý deň žiť svoj kresťansko – katolícky život v pevnej jednote s Bohom Otcom, ktorému sme sa prišli dnes opätovne zasvätiť a to aj pod ochranou vašej – našej Loretánskej Panny Márie, ktorú vzývame ako Kráľovnú rodiny ale aj ako Matku cirkvi.⁷⁷

V prvom článku *Katechizmu katolíckej cirkvi* čítame: „Nekonečne dokonalý a sám v sebe blažený Boh podľa číro dobrotivého rozhodnutia slobodne stvoril človeka, aby mu dal účasť na svojom blaženom živote. Preto je v každom čase a na každom mieste blízky človeku. Volá ho a pomáha mu, aby ho hľadal, poznával a zo všetkých síl miloval. Všetkých ľudí, rozdelených a rozptýlených hriechom, zvoláva do jednoty svojej rodiny, ktorou je Cirkev.” Z čoho vyplýva náš záväzok vďačnosti za lásku a starostlivosť nášho Nebeského Otca o každého jedného z nás. Preto sa usilujme o to, aby sme Ho dokázali nasledovať každý deň a to tak so svojou pozemskou rodinou ako i vo svojej duchovnej rodine - Cirkvi. Čím vlastne budeme s nádejou kráčať v ústrety svojej budúcnosti. A ňou nech je za odmenu večný život v dome nášho Nebeského Otca, teda v nebi.

Bartolomej Longo pomáhal v Neapole chudobným a ujímal sa opustených v nemocnici pre nevyliciteľne chorých. Na návštevách chorých sa s nimi modlil sv. ruženec. Ako tridsaťpäť ročný začal ako laik zachovávať zásady rehole dominikánov, keď vstúpil do tzv. tretieho rádu. Neskôr v Pompejách vyučoval druhých náboženstvo, zriadil sirotinec, dva

⁷⁵ Porov. Tamže.

⁷⁶ Porov. <http://kbs.sk/obsah/sekcia/h/dokumenty-a-vyhlasenia/p/dokumenty-papezov/c/apostolsky-list-pri-prilezitosti-roku-zasvateneho-zivota>

⁷⁷ Porov. http://www.modlitba.sk/htm/poboznosti/litianie/l_9.htm

hospice a ujímal sa synov trestancov. A keď sa rozhodlo, že sa postaví v meste kostol, Bartolomej Longo bol z toho taký nadšený, že chodil naň žobrať peniaze. Dnes by sme povedali, že to bol veľký aktivista v prospech slabých, chudobných a biednych, o ktorých hovoril Kristus, že ich budeme mať vždy medzi sebou (porov. Mt 26, 11). Raz mu furman priviezol poškodený starý obraz Kráľovnej ruženca s malým dieťaťom Ježišom v náručí a kľačiacimi sv. Dominikom a sv. Katarínou Sienskou, ako dostávajú sv. ružence. Dal ho opraviť a zavesiť v novom kostole, kde sa už v prvý mesiac začali diať zázraky uzdravenia. Dnes Baziliku Ružencovej Panny Márie v Pompejách ročne navštívi štyri miliónov pútnikov a Bartola Longa si naša Cirkev uctieva ako blahoslaveného.⁷⁸

Bratia a sestry, mariánski ctitelia! Buďme vo svojom okolí aj my aktivistami vo svojej rodine ako i v Cirkvi. Preto sa pomodlime za to modlitbu bl. Bartola Longa, ako nám ju priblížil v 43 článku sv. Ján Pavol II. vo svojom apoštolskom liste *Rosarium Virginis Mariae* zo 16. októbra 2002, ktorým vyhlásil Rok ruženca: „*Ó, Máriin posvätný ruženec, sladká reťaz, ktorá nás spája s Bohom, puto lásky, ktoré nás spája s anjelmi, veža spásy pred útokmi pekla, bezpečný prístav pri našom strokotaní, nikdy ťa neopustíme. Budeš našou posilou v hodine smrti. Tebe bude patriť náš posledný bozk života, ktorý zhasína. A posledným výdychom našich pier bude tvoje sladké meno, ó, Kráľovná pompejského ruženca, ó, naša najdrahšia Matka, ó, Útočisko hriešnikov, ó, najväčšia Útecha trpiacich. Nech si všade požehnaná, dnes a naveky, na zemi i v nebi.*“⁷⁹ Lebo si nadovšetko rešpektovala Boha Otca, keď si mu povedala svoje Fiat. Amen.

Pohrebná homília za + Máriu Galvánkovú (7.9.1947 – 7.5.2015)

*Lúky, Farský kostol sv. Bartolomeja – 10. mája
v Roku zasväteného života 2015*

Drahý smútiaci manžel František, synovia Patrik a Marián s rodinami, syn a spolubrat v kňazskej službe Ferko, ostatná smútiaca rodina, najdôstojnejší otec biskup, spolubratia kňazi, bratia a sestry!

Na priečelí starobylej univerzity v Granade je starobylý nápis z VIII. stor. z čias nadvlády Maurov v Španielsku: Iba štyri veci držia tento svet pohromade:

*Spravodlivosť mocných,
múdrost' vzdelaných,
statočnosť odvážnych,
modlitba zbožných.*⁸⁰

My sme sa tu dnes všetci zišli, aby sme poďakovali Pánu Bohu za každú jednu modlitbu našej zosnulej sestry Márie, ktorú dnes pochovávame, lebo vo svojom živote sa najskôr usilovala byť zbožnou dcérou a príbuznou, potom zbožnou manželkou, matkou – osobitne kňazskou matkou a napokon starou matkou.

⁷⁸ Porov. ELIÁŠOVÁ, A.: Panna Mária Pompejská a jej dary. In: *Posol Božského Srdca Ježišovho. Mesačník slovenských katolíkov*, roč. XCV (2015), č. 5, s. 7. Bratislava: Spoločnosť Ježišova na Slovensku. ISSN 0701 – 0192.

⁷⁹ <http://www.kbs.sk/obsah/sekcia/h/dokumenty-a-vyhlasenia/p/dokumenty-papezov/c/rosarium-virginis-mariae>

⁸⁰ Z ústneho podania prof. Mgr. art. Božidary Turzonovovej, herečky SND v Bratislave.

Modlitbovým životom a zameraním na Pána Boha si naša zosnulá sestra vypestovala svoju vlastnú zbožnosť: Denne sa modlila *Korunku k Božiemu milosrdenstvu*, chodila do kostola, pristupovala k sviatostiam, modlila sa sv. ruženec, chodila na púte a do posledného dychu svojho života mala na stolíku v nemocnici ikonku *Matky ustavičnej pomoci*, ktorú jej daroval jej syn – kňaz. Naš spolubrat Ferko ju odporúčal skrze Pannu Máriu Pánovi Ježišovi, aby tak strašne netrpela vo finálnej fáze svojho pozemského života. Ved' nemal sa narodiť – ako odporúčali lekári, no naša zosnulá sa spolu s manželom rozhodli, že prijmu aj postihnuté dieťa. No môžeme povedať, že sa stal zázrak a narodil sa zdravý syn, ktorého si Pán povolal za svojho kňaza. A v tom sme si boli podobní: Mojej mame tiež odporúčali, aby ma dala preč. No naši rodičia, myslím, že zvlášť naše mamy urobili veľké rozhodnutie, za čo ich Pán odmenil našim kňazstvom. Pán Boh im za to zaplatí!

Možno aj preto sme si tak vždy padli, keď sme sa stretli tu v Lúkach alebo kdekoľvek inde. Bolože to smiechu, radosti, jednoducho bolo nám spolu fajn a odchádzali sme spokojní. Tak ako to bolo aj za uplynulých **štyridsať osem rokov počas spoločného manželského života zosnulej Márie a Františka**, lebo presne si jeden k druhému k sebe navzájom zapasovali. Môžete to zo spoločného rodinného života potvrdiť aj vy všetci, no nadovšetko vy synovia so svojimi rodinami tu u nás ako i v Nemecku. Len vy najlepšie viete, ako ste spolu zvládali dobré aj zlé, a to v posledných rokoch aj s tými najmenšími - vnúčikmi: **Bastianom, Annou Máriou a Lennym**. V rodine sa totiž môže podariť spolu vypestovať zbožnosť. A to aj v Božej rodine, Cirkvi, ako i tu vo farnosti, kde plačeme s plačúcimi a radujeme sa s radujúcimi – tak ste to robili, keď ste pripravovali Ferkove primície pred rokmi ako i keď ste sa modlili za ťažko chorú spolusestru Máriu Galvánkovú v tomto farskom kostole. Vaša modlitba jej pomáhala v znášaní choroby, ako i v tom, aby napokon prešla z tohto sveta do Domu nášho Nebeského Otca v nebi. Narodila sa v mariánskom mesiaci septembri a zomrela v mariánskom mesiaci máj, v svetový Deň matiek ju pochovávame – viac ako symbolické! A preto sa za ňu modlíme, aby jej Pán dal na príhovor našej Nebeskej Matky Márie večnú odmenu v nebi: Lebo sa snažila byť zbožná a na úvod som povedal, že jednou zo štyroch vecí, ktoré držia tento pozemský svet pohromade je **modlitba zbožných**. Snažme sa aj my o ňu! Zamerajme svoj život na Pána Boha pod ochranou Božej Matky – obnovme sa v svojom niekdajšom zasvätení a usilujme sa aj my byť len zbožnými!

Mnohých nás už kňazov so striebrom vo vlasoch učil v Bratislave fundamentálnu teológiu doc. ThDr. František Alexander Kišiday, volali sme ho Ferčo alebo Ferinko, bol to východniar. Narodil sa v septembri a nakoľko som bol v treťom ročníku pedelom, často sme sa osobne rozprávali a opakoval mi, vediať o svojej chorobe, že by si veľmi želal zomrieť v máji; mal podobnú chorobu ako naša zosnulá, no zomrel dva dni po spomienke Panny Márie Kráľovnej, 22. augusta 1987.⁸¹ Pamätám si, že som mu raz hovoril, bol prechorený, kýchal, mal slabý hlas: Načo ste prišli pán profesor, ved' ste mohli prednášky zrušiť! Pozrel sa na mňa a povedal mi: Čo raz poviem Pánu Ježišovi, keď ma zavolá na zúčtovanie, že som sa nesnažil chodiť na prednášky, keď ma na to povolali?! Ved' nie som až taký chorý! Preto sa vás spýtam: Čo my povieme, keď nás raz Pán Ježiš povolá na zúčtovanie?! Snažili sme sa vo svojom živote? Boli sme zbožní?

Drahí smútiaci, otec biskup, spolubratia kňazi, bratia a sestry! Ako budeme o chvíľu počuť vo sv. omši: Pane Ježišu, nehľad' na naše hriechy – pamätajme pri tom na našu zosnulú sestru Máriu, ktorá bola pripravená na svoje osobné zúčtovanie. Preto sa modlíme za ňu: Pane, odmeň jej všetko, čo dobré tu na zemi vykonala, no osobitne jej odmeň snahu za modlitby o zbožnosť. Amen.

⁸¹ Porov. http://sk.wikipedia.org/wiki/Franti%C5%A1ek_Alexander_Ki%C5%A1iday

Sviatok sv. Jakuba, apoštola

Štiavnické Bane, Farský kostol sv. Jozefa – 25. júla
v Roku zasväteného života 2015

Drahí moji, bratia a sestry!

Zišli sme sa tu v liturgický deň sviatku sviatku sv. Jakuba, apoštola.

Hebrejský význam jeho mena je: *Ten, ktorý nasleduje Boha.*

Každý, čo vstúpi do katolíckeho chrámu, chce nasledovať Pána Boha. Teda všetci sme ako sv. Jakub, apoštol. Preto má tento *patrón pútnikov* jeden z hlavných atribútov *odev pútnika alebo rytiera s mušľou*. Sv. Jakub starší bol starším bratom sv. apoštola Jána. Spolu s bratom dostali dobrú výchovu: čítanie, písanie, základy židovskej viery ale vyučili sa i remeslu. Blízke im bolo zvlášť rybárčenie. A tu je jeden zásadný moment, ktorý nám veľmi *pasuje* na dnešnú udalosť, ku ktorej nás pozval pán starosta spolu s pánom farárom: *Rezbárske dni*.

Aj skrze toto naše dnešné milé stretnutie sa teda môžeme posunúť jednak v nasledovaní Pána Boha pod ochranou sv. Jakuba až k svätosti života ku ktorému sa dopracujeme tak, že zameriame svoje putovanie na konanie dobra.

„Britskému vydavateľovi Georgeovi Weidenfeldovi pomohli v mladosti kresťanské organizácie ujsť pred Hitlerom, teraz on financuje premiestnenie kresťanov zo Sýrie a z Iraku.

Do zahraničia ušlo podľa UNHCR 4 milióny ľudí zo Sýrie, drvivá väčšina žije v táboroch v susedných krajinách. Hovorí, že sa len snaží zopakovať to, čo robili počas druhej svetovej vojny ľudia ako nedávno zosnulý sir Nicholas Winton. Zachrániť nevinných pred vojnou. Nebyť ich, nebol by tu zrejme ani on. George Weidenfeld mal 19 rokov, keď utiekol pred nacistami z Rakúska. Ako židovskému mladíkovi mu pomohli kresťanské organizácie, ktoré ho previezli do Británie. Teraz sa on snaží pomôcť kresťanským rodinám v Sýrii a Iraku. Musel som splatiť dlh. To sa týka mnohých mladých ľudí, ktorí boli v Kindertransportoch. Boli to kvakeri a iné kresťanské cirkvi, ktoré priniesli tieto deti do Anglicka,“ povedal pre britský The Times 95-ročný vydavateľ. Bola to veľmi ušľachtilá operácia a my Židia by sme mali byť vďační a urobiť niečo pre ohrozených kresťanov,“ dodal. Weidenfeld Safe Havens Fund chce teraz premiestniť zo Sýrie a z Iraku 2 - tisíc miestnych kresťanov, ktorí sú ohrození radikálmi z Islamského štátu. Nadácia by im mala platiť náklady na život v náhradnej krajine počas 12 až 18 mesiacov. Prvý presun má už za sebou. Vyše 150 sýrskych kresťanov už priletelo do poľskej Varšavy, kde môžu požiadať o azyl. Let privátnym lietadlom pomáhala financovať aj nadácia Barnabas Fund. Ďalšie kresťanské rodiny zo Sýrie by mali priletieť do Čiech či Brazílie. Briti, podobne ako niektoré iné krajiny vrátane Spojených štátov, sa do kampane nezapojili. Prečo Poliaci a Česi berú kresťanské rodiny a britská vláda sa k tomu nemá? Táto ľahostajnosť mi pripomína najhoršie časy appeasementu a môže mať katastrofické dôsledky. Európa sa musí zobudiť a britská konzervatívna vláda musí byť lídrom,“ povedal Weidenfeld podľa Daily Telegraph. Väčšina európskych vlád, špeciálne tie kresťanské, majú povinnosť sa postarať o kresťanov, keď to potrebujú,“ dodal. Moslimov nech riešia iní, vraví. Viacerí však Weidenfeldovi vyčítajú, že sa zameriava iba na kresťanov. Tých v Sýrii a Iraku islamisti prenasledujú, no ohrození sú aj mnohí moslimovia, jezídovia či iné náboženské skupiny. Weidenfeld to však neberie. „Nemôžem zachrániť svet, ale je tu konkrétna príležitosť na kresťanskej strane. Nech iní robia, čo chcú, pre Moslimov,“ povedal podľa denníka Independent. V rozhovore pre taliansky denník La Stampa hovorí, že džihád považuje za ešte nebezpečnejší ako fašizmus či komunizmus. „Vojak SS alebo dozorca v Gulagu páchali zverstvá v mene Hitlera či Stalina. Džihádista si myslí, že má na svojej strane Alaha. Je s ním preto veľmi ťažké bojovať. A je to tiež medzinárodný boj. Zasahuje to krajiny Arabskej jari, Afriku, Boston či Londýn. Musíte s tým bojovať systematicky, musíte to vidieť ako nepriateľa ľudskosti a podľa toho ho trestať,“ povedal pre taliansky denník. Weidenfeld získal po druhej svetovej vojne britské občianstvo. Na začiatku pracoval pre BBC, aby v roku 1948 spolu s partnerom Nigelom Nicolsonom založili vlastnú vydavateľskú firmu. Jeho vydavateľský dom sa časom preslávil po celej Británii. Weidenfeld and Nicolson publikoval okrem iného ako prvý v Británii Lolitu od ruského spisovateľa Vladimira Nabokova či medzi poslednými aj knihu od pakistanskej nositeľky Nobelovej ceny za mier Malaly. Weidenfeld napriek svojmu veku stále chodí do práce. V roku 1969 ho pasovali za rytiera, o pár rokov neskôr ho povýšili do šľachtického stavu. Ako spomína pre taliansky magazín La Stampa, je blízkym priateľom Henryho Kissingera, bývalého amerického ministra zahraničia, s ktorým sa pozná už dlho.⁸²

Drahí moji! Myslím si, že nejako takto sa o to usiloval aj miestny farár Jozef Záhora, ako i pred ním sv. Jakub a mohli by sme sa o to pousilovať aj my všetci. Amen.

⁸² Zachránený Žid spláca dlh, chce premiestniť dvetisíc kresťanov zo Sýrie Do Iraku.

180. výročie posvätenia chrámu v roku B

*Kátlovce, Farský kostol Svätého Ducha – 11.októbra
v Roku zasväteného života 2015*

Drahí bratia a sestry!

K tomu, aby sme mohli stretnúť živého Boha vo svätostánku a mohli sme sa k nemu plnohodnotne spoločne modliť potrebujeme kostol.

Pán Boh prostredníctvom svojej Cirkvi nás k spoločnej modlitbe povoláva skrze službu hlásateľov evanjelia teda svojich biskupov a kňazov.

Ich predchodcami boli Ježišovi apoštoli. Medzi nimi má osobitné miesto sv. Pavol, apoštol národov, ktorý nám v Liste Galat'anom⁸³ vysvetľuje, že samému Bohu sa zapáčilo povolať ho svojou milosťou už v lone jeho matky, pričom mu zjavil svojho Syna. A preto apoštol Pavol tvrdí, že nehlása sám seba, ale hlása evanjelium, ktorého pôvod je v zjavení Ježiša Krista. Teda akoby vysvetľuje svoju vlastnú históriu povolania, ktorá ho preslávila ako apoštolu národov.

Každý jeden z nás kňazov má svoju vlastnú históriu povolania do služby Cirkvi, tak ako je tomu i v prípade sv. Pavla.

Má ju i P. Thomas Wonde, ktorý je už šesťnásť rokov kňazom a za to vďačí predovšetkým svojmu otcovi. Napísal o ňom: Otec sa s mojou mamou zosobášili v roku 1964. Počas svojho života kládli veľký dôraz na to, aby sme všetci vyrastali v hlboké viere. A tak pre otca nebolo ťažké cestovať s nami každý týždeň 50 km na sv. omšu. V roku 1981 sme sa presťahovali z Georgie do Virginie, len aby sme my deti mohli chodiť do strednej katolíckej školy. Otec bol profesionálnym pilotom, za dvadsať šesť rokov svojej kariéry postupoval stále vyššie, no on sa jej vzdal, len aby sa o nás mohol postarať po katolíckej stránke – už popoludní, keď sme prichádzali zo školy domov, chcel, aby sme boli všetci spolu. Keď trénoval školské družstvá vo futbale či basketbale, alebo keď sme sa išli jednoducho spolu hrať, nikdy sme nevynechali spoločnú modlitbu sv. ruženca. Po odchode do dôchodku v roku 2002 sa mu splnil celoživotný sen: denne mohol spolu s našou mamou chodiť na sv. omšu a pri nej prijímať sv. prijímanie. V rámci farnosti raz za mesiac od druhej ráno do tretej hodiny ráno mal vždy službu kľáčať pred Najsv. Sv. Oltárnou v rámci Ustavičnej poklony. Som presvedčený, končí P. Thomas Wonde, že všetky čnosti, v ktorých nám bol vzorom, boli ovocím každodenného kresťanského života. Posledných sedem rokov boli rodičia ešte aj kostolníkmi v našom farskom kostole a otec viedol aj miništrantov. Bez nadsadenia môžem povedať, že ak sú moji piati mladší bratia šťastne ženatí a so svojimi rodinami žijú podľa viery, ako i za to, že ja som kňazom, to všetko je výsledok rodičovskej výchovy.⁸⁴

Bratia a sestry! Spolu so mnou ďakujte za všetkých, ktorí vám ako kňazi tu v tomto kostole slúžia. A ja sa budem modliť za vás, aby ste v rodinách žili príkladným kresťanským životom a vždy mali záujem o svoj chrám. Amen.

⁸³ Porov. Gal 1, 11 – 19.

⁸⁴ Porov. Otec podľa Božieho Srdce. In: *Světlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XVII, č. 37, 13.září 2009, s. 8 – 9.

Pasovanie a čestné doktoráty

*Belá, Filiálny kostol Povýšenia sv. kríža – 24.októbra
v Roku zasväteného života 2015*

Ctihodný veľprior Slovensko, rytieri a dámy, vzácní hostia, drahí bratia a sestry!

Pápež František nám prerozprával známe *Desatoro božích prikázaní* – známe aj pod názvom *Dekalóg* ako *Desať princípov pre spokojný život*, ktoré boli zverejnené.⁸⁵

My sa teraz pozrieme len na druhý princíp, ktorý hovorí: *Rozdávaj druhým kúsok seba*.

Ak sa aj my v našom živote druhým rozdáваме, tak napodobňujeme nášho Pána Ježiša Krista, ktorý prišiel z lásky k nám na tento svet; z lásky za nás zomrel na dreve kríža a ešte aj pre nás ustanovil obetu sv. omše - Eucharistiu, aby sa nám ako duchovný pokrm z lásky ustavične rozdával.

Všetci dobre vieme, že ak sa aj my rovnako usilujeme z lásky rozdávať, je to nie len ľudské ale aj kresťanské a nanajvýš aj rytierske. A tým, že rozdáваме, podľa sv. Františka len nadobúdame, teda získavame.⁸⁶

Po Kristovom nanebovstúpení a po zoslaní Ducha Svätého zostal sv. Ján, apoštol a evanjelista ešte niekoľko rokov v Jeruzaleme. Skutky apoštolov ho viackrát spomínajú ako Petrovho spoločníka pri hlásaní v chráme a pri konaní zázrakov. Za to, čo obidvaja robili z lásky, prenasledovala ich židovská veľrada (porov. *Sk* 4,1 – 22; 5, 1 - 43). Ale on ako aj ostatní sa z toho len tešili, *že boli uznaní za hodných znášať potupu pre toto meno* (*Sk* 5,42).

Drahí moji bratia a sestry! Tešme sa, keď môžeme konať dobro a niečo tak pre Krista a Cirkev aj tým pádom z lásky obetovať – veď to je koniec koncov aj poslaním nášho maltézskeho rádu. Amen.

⁸⁵ „1. Ži a nechaj žiť 2. Rozdávaj druhým kúsok seba 3. Bud' pokojný 4. Správne užívaj voľný čas 5. Nedeľu prežívaj ako sviatok 6. Podporuj dôstojné pracovné miesta pre mladých ľudí 7. Zachovávaj rešpekt k prírode 8. Nebud' negatívny 9. Rešpektuj vieru druhých 10. Pracuj pre mier. In: http://www.rozhlas.cz/dvojka/jaktovidi/_zprava/nove-desatero-papez-frantisek-shrnu-principy-pro-klidny-zivot--1395502

⁸⁶ “Pane, urob ma nástrojom svojho pokoja. Daj, aby som vnášal lásku, kde panuje nenávisť; odpustenie, kde sa množia urážky; jednotu, kde vládne nesvornosť. Daj, aby som prinášal pravdu tým, čo blúdia; vieru tým, čo pochybujú; nádej tým, čo si zúfajú; svetlo tým, čo tápu vo tmách; radosť tým, čo smútia. Pane, daj, aby som sa snažil skôr potešovať iných, než aby mňa potešovali; skôr chápať iných, než aby mňa chápali; skôr milovať iných, než aby mňa milovali. Pretože len keď dávame – nadobúdame; len keď zabúdame na seba – nachádzame seba samých; len keď odpúšťame - dostáva sa nám odpustenia; len keď odumierame sebe – povstávame k večnému životu. Amen.” In: http://www.modlitba.sk/htm/modlitby/m_svatych/fa1.htm

Výročie Posvätenia chrámu

*Radkov u Opavy – Farní kostel Narození Panny Marie,
25. októbra v Roku zasväteného života a v Roku 2015
Ludanice – Farský kostol Najsvätejšej Trojice,
22. októbra v Svätom roku milosrdenstva 2016*

Na úvod sv. omše

Drahí moji! Ďakujeme vášmu pánovi farárovi za pozvanie na túto veľkú slávnosť vášho kostola – Výročie posviacky. Ako bol tento chrám zasvätený Pánu Bohu, rovnako tak bola kedysi pokrstená aj moja duša; kostol neustále vyžaduje starostlivosť – u nás na Slovensku sa v tejto súvislosti používa na vyjadrenie veľkého množstva roboty, že je tam roboty ako na kostole: Veľa a stále! Rovnako tak je to aj s našou dušou: Očistíme si ju, poupratujeme preto teraz vo svojom svedomí a oľutujeme si svoje hriechy.

Homília

Drahý spolubrat v kňazskej službe Peter, milé farničky, drahí farníci, pán starosta, hostia, bratia a sestry!

Každý rok si pripomínate *Výročie posviacky* tohto kostola, no dnes je to o niečo výnimočnejšie a slávnostnejšie, čoho dôkazom je i vaša hojná účasť.

Svedčí jednak o veľkej úcte voči tým, ktorí tento kostol postavili a koľko naň obetovali vaši predkovia: zemepán – bohatí ale i chudobní ľudia; cirkev – vtedajšia Olomoucká arcidiecéza kam patrilo toto územie; či všetci tu žijúci vaši predkovia.

No naša dnešná oslava je aj o vás a vašej ochote starať sa o tento chrám, prispievať na jeho chod a opravy, čo je spojené s duchom obetavosti.

Dúfam, že to všetko konali vaši predkovia ako i vy len a len z lásky, ktorá je tým najvyšším princípom nášho spoločného a stáleho záujmu o tento náš farský kostol.

V emailovej pošte som dostal tento príbeh; bol v češtine a tak sa pokúsim predniesť vám ho vo vašej materinskej reči: Klenotník sedel u svého stolku a roztržitě hleděl na ulici výkladem malého elegantního obchodu, který mu patřil. Před výkladem se zastavila holčička a přitiskla nos na sklo. Oči modré jako nebe se jí rozzářily, když uviděla jeden z vystavených šperků. Rozhodně otevřela dveře a ukázala na nádherný tyrkysový náhrdelník. "Chci ho pro sestru jako dárek. Můžete mi ho pěkně zabalit?" Klenotník se na svou zákaznici nevěřícně zadíval: "Kolik máš peněz?" Děvčátko si bez zaváhání stouplo na špičky a vysypalo na pult plechovou pokladničku. Vypadlo z ní pár drobných bankovek, hrst mincí, několik mušlíček a kovových figurek. "Bude to stačit?" zeptala se hrdě. "Chtěla bych koupit dárek starší sestře. Co umřela maminka, se o nás stará ona a nikdy nemá ani chvíli pro sebe. Dneska má narozeniny a z tohoto dárku bude mít jistě velkou radost. Ten kámen má stejnou barvu jako její oči." Muž odešel do zadní části obchodu a za chvíli se vrátil s krásným červeně a zlatě zdobeným dárkovým papírem, do kterého pečlivě zabalil krabičku s náhrdelníkem. "Tady ho máš," řekl holčičce. "A dej na něj pozor." Děvčátko hrdě vykročilo, jako by si neslo poklad. Hodinu poté vešla do klenotnictví krásná dívka. Měla nádherné modré oči a vlasy barvy medu. Položila na pult před klenotníka balíček, který on předtím s takovou péčí připravoval.

"Ten náhrdelník byl koupený u vás?" "Ano, slečno." "Kolik stál?" "To je vec dohody mezi zákazníkem a mnou. Tato informace je důvěrná." "Ale moje sestra měla jen pár drobných! Nikdy by si takový náhrdelník nemohla dovolit koupit!" Klenotník zvedl pouzdro s náhrdelníkem, zavřel ho, znovu pečlivě zabalil a podal dívce. "Vaše sestra ho zaplatila. Dala za něj víc, než by dal kdokoli jiný - Dala vše, co mala!

Milovaní! Opovážim sa za nášho Pána Boha poďakovať sa touto sv. omšou za vás za všetkých vrátane všetkých kňazov, ktorí tu pôsobili za to, že pre tento kostol všetko konáte a dúfam že aj budete konať v *ňom* a pre *neho* len z jednej jedinej pohnútky: A tou je ako aj v našom príbehu *láska*. Amen.

Na záver sv. omše

Milovaní: pán farár, starosta, bratia a sestry! Želám tomuto kostolu, vášmu kňazovi ako i vám všetkým ešte veľa krásnych a požehnaných dní lásky! Mávajte sa tak ako i dnes: Len dobre! K tomu vtip o Mačke...

30.výročie narodenia vdp. PhDr. Martina Klementa, magistrálneho kaplána KMFAP a kaplána Bošáca

*Nová Bošáca, Filiálny kostol sv. Cyrila a Metoda – 7.novembra
v Roku zasväteného života 2015*

Drahý jubilant – spolubrat, bošácky kaplán a magistrálny kaplán Zvrchovaného maltézskeho rádu sv. Jána z Jeruzalema; rodinka, evanjelická pani farárka; kňazi; maltézski rytieri a dámy na čele s veľpriorom Slovensko; páni starostovia z Dechtíc, Kátloviec; pani riaditeľka Štátneho archívu Bratislava; členovia Fara tours 2015; vzácní hostia; farníci; bratia a sestry!

V týchto dňoch si pripomíname v rímskom martyrológiu Štyroch svätých korunovaných mučeníkov: **Severa, Severiána, Karpofóra a Viktorína**.

Všetci štyria položili svoj život za Krista a Cirkev v roku 306.

Boli kamenármi, ktorí pracovali v mramorových baniach v Panonii. Všetci ostatní robotníci ich mali radi pre ich **ochotu a láskavosť**, predstavení ich zase mali pre ich **pracovitosť a remeselnú zručnosť**. Všetci štyria boli kresťania. Obdivoval ich aj pohanský spolupracovník **Simplicius**, ktorý chcel byť ako oni. Preto prijal sv. krst a odvtedy všetci piati spolu začínali každú svoju prácu tak, že sa prežehnali svätým krížom a pomodlili sa k Pánovi Ježišovi. Navzájom jeden druhého povzbudzovali, aby vytrvali v pohanskom prostredí vo svojej viere. A to aj vtedy, keď mali vyrobiť veľkolepú mramorovú sochu pohanského boha Asklepiea. Obvinili ich za to u správcu, pričom k obvineniu pridali aj to, že sa nechceli klaňať slnku. Kruto ich za to bičovali, mučili rôznym spôsobom vo vriacom kotly či topili ich vo vode. Potom im nasadili na hlavy železné koruny a napokon ich zatvorili do suda a sudy potopili v rieke Sáva. V piatom storočí ich relikvie uložili v bazilike na kopci Monte Celio v Ríme, kde vzrástla ich úcta. Stali sa patrónmi kamenárov, sochárov a staviteľov. Ich sviatok je 8.novembra.⁸⁷

⁸⁷ Porov. Všetchno ve jménu Ježíše Krista. In: *Světlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XXIII, č. 45, 8.listopadu 2015, s. 4. Olomouc: Matice cyrilometodějská. IČO 533866.

Okrem spomienky na týchto štyroch svätých mučeníkov oslávil včera, 6. novembra 2015 spomienku na svoje životné jubileum náš dôstojný pán kaplán Martin. Rodina, kamaráti, spolužiaci a známi ho poznáme ako ochotného a vždy láskavého. A vy, veriaci ho určite vnímate nie len ako rímskokatolíckeho kňaza, ale i ako kolegu v škole či na ulici jednoducho ako človeka a občana, ktorý všetkým slúži s láskou. A v tom je jednoducho šikovný. Ako tá babička vo vtipe:

Sedí babička v parku na lavičke a modlí sa: "Pane, já už jsem zase nevyšla s důchodem, pošli mi, prosím, nějak stovku." Zaslechne to nějaký mladý muž a říká jí:

"Prosím vás, babičko, přece nebudete věřit takovým pověrám... Tady máte padesátikorunu a už se nemodlete." Babička chvíli počká, až se onen muž vzdálí a pak říká: "Děkuju Ti Pane. A příště mi to, prosím, neposílej po takovém neznabohovi."⁸⁸

Želajme mu a pri tejto spoločnej modlitbe sv. omše aj od Pána Boha vyprosujme, aby mu to s nami vydržalo po celý život. Lebo potom by sme sa už teraz museli strachovať, že či nás o desať rokov ešte pozve na svoju štyridsiatku?! No ako ho ja poznám, pevne verím, že áno! Lebo jeho životným heslom, ktoré má dokonca už aj zaregistrované vo svojom erbe je: *Kráčajme spolu*. A tak, čo by sme už iné mali dnes doma robiť? Nič lepšie len to, čo sme urobili, pekne sme sem prišli pomodliť sa vzájomne za seba, aby sme ešte pekne a dlho z Božej milosti kráčali spolu! Teda ďakujeme Pánu Bohu za teba Matko, že si sa práve teraz pred tridsiatimi rokmi narodil. Lebo neviem, či mi priznáte trošku sebachvály a slávy – a snáď len v tejto chvíli, že najlepší ľudia sa rodia len v novembri – ako napríklad Martin, v ten istý deň – 6. novembra aj moja už nebohá mama a potom aj ja, či aj ty si narodený v novembri? Blahoželám aj tebe drahá sestra i tebe milý brat!

A tebe, Martin, želám veľa takých nerozhodných farníkov, ako je o jednom z nich posledný nasledujúci vtip: *„Predstav si, minulú nedel’u som našiel pred kostolom peňaženku plnú peňazí... - A odovzdal si ju kaplánovi? Ešte nie! Vieš, neviem sa rozhodnúť, či je to diablove pokušenie a nemám si ju nechať, alebo či Pán Boh konečne vypočul moje prosby a musím si ju nechať.“⁸⁹* Lebo kňaz musí duchovne formovať svojich aj nerozhodných farníkov aj keby ich duše boli z mramoru alebo keby spálili s Cirkvou všetky mosty. Kňaz musí byť ten, čo sa usiluje za každú cenu, a to aj za cenu mučeníctva, z každej ľudskej duše sformovať anjela. *„Pýta sa svätý Peter u nebeskej brány novo prichádzajúceho: "Aká bola posledná veta, ktorú si počul na zemi?" "Bol to hlas mojej ženy." "A čo hovorila?" "Keď ma na chvíľu pustíš k volantú, o chvíľu budeš ako anjel."“⁹⁰* Amen.

A na záver:

Chytí rybár zlatú ryбку a tá mu hovorí:

- Splním ti tri želania, ale tvoja svokra dostane dvakrát toľko.

Rybár porozmýšľa a povie:

- Chcem obrovský dom s bazénom!

Dostane obrovský dom s bazénom, ale svokra dostane dva také domy.

- Chcem milión korún!

Dostane milión, ale svokra dva milióny. Rybár sa poškriabe po hlave a hovorí:

- Chcem, aby si ma dobila tak, aby som bol len polomŕtvy!⁹¹

⁸⁸ <http://vtipy.cz/index.php?main=&kategorie=30&stari=&hodnoceni=&pocet=10&radit=>

⁸⁹ <http://www.rehot.sk/vtipy/najnovsie>

⁹⁰ <http://www.najlepsie-vtipy.sk/>

⁹¹ <http://www.smiechoty.sk/vtipy/rybarske/3/>

Sobota po Druhej pôstnej nedeli
70.výročie narodenia Alojza Matúša, emeritného starostu

*Opoj, Farský kostol Najsvätejšej Trojice pod ochranou Bolestnej Panny Márie – 27.februára
 v Svätom roku milosrdenstva 2016*

Drahý jubilant s manželkou, deťmi a ich rodinami; malacký pán dekan a opojský pán farár, ostatná rodina; starostky a starostovia – bývalí ako aj súčasní; hostia a známi, bratia a sestry!

V dnešnom responzóriovom žalme sme počuli hneď v prvom verši dôvod našej dnešnej slávnostnej ďakovnej sv. omši z príležitosti 70.narodenín nášho kamaráta a dlhoročného bývalého starostu:

Dobroreč duša moja Pánovi.

Áno, chceme ďakovať spoločne za dar života, za tie *maríkovsko – opojské* rodičovské hlboké korene nášho jubilanta, s ktorými je spojený ako i za jeho celý požehnaný život. Do jeho života všetci patríme - okrem tých drahých z rodiny, čo nás už predišli do večnosti a na ktorých si náš jubilant určite ešte bude spomínať. Lebo sa mu chceme dnes poďakovať za to, že na nás nezabudol a zo slušnosti nás pozval na svoju oslavu; odprosiť ho za to všetko, čo musel on i jeho rodina pripraviť, aby sme si pri našich rozhovoroch mali čo zajať a čo aj vypiť; ale chceme ho dnes i poprosiť, aby nám odpustil za všetko zlé, čím sme ho príležitostne urazili, že by sme sa aj na budúce mohli spokojne a bez strachu stretnúť.

Jubilant Lojzko, ex - starosta, zvykne reagovať na mnohé, čo nás stretáva – na život i smrť tak, že povie: *To je život!* Áno, život sme dostali ako veľký Boží dar – narodíme sa ale raz i musíme zomrieť. S ním sme však dostali aj strasti ale i radosti, žiale ale i nádeje, zlo no nadovšetko aj lásku. V živote sme všetci postavení do rôznych situácií, ktoré musíme zvládnuť, lebo nikto iný to za nás neurobí. Stretávame v rámci nich aj rôznych ľudí, s ktorými sa tešíme ale i plačeme; s mnohými by sme boli radi stále alebo čo najdlhšie; vidíme okolo seba mnohých - možnože len raz za života a s druhými žijeme v rodine, kamarátíme sa, alebo s niektorými sme len spolupracovali; jedni sú dobrí a žiaľ v našom živote sa vyskytnú i takí ľudia, ktorí sú nepríjemní, nežiadúci ba až vyslovene zlí; ľudia jednoducho v našom živote spolu so životnými situáciami prichádzajú ale i odchádzajú. Ale s tým my nič neurobíme. *To je život* a záleží len a len na nás, ako ho my budeme žiť! Ako sa k tým druhým postavím práve ja!

Životná sedemdesiatka je veľkým životným medzníkom a náš jubilant si to určite uvedomuje, a preto nás dômyselne na začiatku svojej oslavy najskôr pozval sem, do kostola, aby sme spolu s ním ďakovali za všetko dobré, čo od Pána Boha dostal pre seba: život, rodičov, súrodencov, manželku, deti, vnúčatá, rodinu, kamarátov, známych ale i svojich spolurodákov a všetkých občanov, ktorým za tie dlhé roky *úradovania* slúžil a pomáhal, radil ale i učil. Spolu s ním však aj prosme, aby mu Pán Boh ešte doprial hojnosť zdravia, sily, elánu a optimizmu v osobnom, manželskom, rodinnom, obecnom i spoločenskom živote v práci aj pre náš Haulikov inštitút ako i pre všetkých nás jeho kamarátov a známych – doma ako i v jeho pivničke.

Lebo náš jubilant sa tomu nikdy nebránil a vždy bol za to, aby sa ľudia mohli spolu stretnúť – doma i na úrade, v Abraháme i v Dlhom Poli, sadnúť si a vypiť si dobré šampanské

alebo víno, čo mu stále chutí okrem Nealko pivka a užívať si pomíňajúci si život, ktorý nám uteká priamo pred očami. A využiť ponúkané možnosti, ktoré pred sebou máme, a to nie len v prospech seba ale i v prospech svojich drahých a blízkych, ako sa o to aj vždy a všade pre nás usiloval – za čo ho obdivujeme a s úctou aj opätovne ďakujeme!

Drahý jubilant: Mnohaja, blahaja lita! Amen.

...a v mimoriadnom *Svätom roku milosrdenstva*

Slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie – sv. omša na vigíliu v roku C

MIMORIADNY SVÄTÝ ROK MILOSRDENSTVA

Svätá brána

*Kátlovce, Farský kostol Svätého Ducha – 7.decembra
v Svätom roku milosrdenstva a v Roku zasväteného života 2015*

Bratia a sestry!

Zajtra Svätý Otec František otvorí v bazilike sv. Petra v Ríme *svätú bránu* a začne sa ním vyhlásený mimoriadny *Svätý rok milosrdenstva*, ktorý potrvá až do 20.novembra 2016.

Svätá brána je symbolom *svätého roku* a s jej prejdením je spojené získanie úplných odpustkov.

Sväté brány sú v štyroch hlavných rímskych bazilikách – sv. Petra vo Vatikáne, sv. Pavla – za hradbami, sv. Jána v Lateráne a Panny Márie Snežnej. Ide vždy o jednu z troch brán týchto najvýznamnejších kostolov našej Katolíckej cirkvi, ktorá je vždy zvnútra baziliky zamurovaná a otvára sa len v *jubilejnom roku*. Do muriva je vždy zamurovaná schránka s písomnosťami, pamätnými dokumentami a medailami aj kľúč od *svätej brány*.⁹² V Jubilejnom roku 2000 pápež sv. Ján Pavol II. mimoriadne dovolil, aby sväté brány boli aj mimo Ríma v kostoloch, ktoré určili diecézni biskupi vo svojich diecézach. Bude tak aj v rámci tohto *svätého roku*. Naš diecézny biskup určil k tomu Katedrálly chrám sv. Jána Krstiteľa v Trnave – svätá brána sa otvorí 8.decembra, Farský kostol sv. Ondreja v Komárne a prepoštský Farský kostol Narodenia Panny Márie v Novom Meste nad Váhom – sväté brány sa otvoria 13.decembra.⁹³ Svätý Otec pre zaujímavosť otvoril *svätú bránu* už počas svojej apoštolskej cesty do Afriky, v hlavnom meste Stredoafrickej republiky – Bangui, v katedrále Nepoškvrneného počatia Panny Márie, 29.novembra 2015.⁹⁴ A tiež dal zhotoviť *svätú bránu* a sám ju aj 18.decembra 2015 otvorí v ubytovni pre bezdomovcov - Hostel Don Luigi di Liegro v Ríme a k nej pridruženej jedálni Jána Pavla II., ktoré sú neďaleko rímskej hlavnej stanici Termini.⁹⁵

Ten, kto chce prejsť *svätou bránou* a tak získať *jubilejné odpustky* by mal byť k tomu najskôr riadne vyspovedaný a potom by sa mal v *jubilejnom chráme* pomodliť sa Verím v Boha a za pápeža a na jeho úmysly: Otče náš, Zdravas Mária a Sláva Otcu. A v ten deň sa zúčastniť na sv. omši a prijať pri nej Sviatosť Oltárnu. Svätý Otec udelil možnosť získať úplné odpustky v rámci Svätého roka milosrdenstva aj chorým, starým, opusteným a väzneným, ak budú nábožne prežívať svoj stav tam, kde sú. Ba Svätý Otec dovolil, aby sme jubilejné odpustky mohli získať a obetovať za našich drahých zosnulých. Svätý Otec udelil mimoriadnu fakultu aj rozhrešovať hriechy *abortu* všetkým kňazom na celom svete.

⁹² Porov. <https://www.tkkbs.sk/view.php?cislocclanku=20151119012>

⁹³ Porov. <http://www.abu.sk/archiv/spravy/brany-milosrdenstva-sa-otvoria-aj-v-trnavskej-arcidieceze>

⁹⁴ Porov. <https://www.tkkbs.sk/view.php?cislocclanku=20151129002>

⁹⁵ Porov. <https://www.tkkbs.sk/view.php?cislocclanku=20151204018>

A s osobitnou úctou ponúkol jubilejné odpustky aj osobitnej skupine - členom Bratstva sv. Pia X.⁹⁶

Pápež František to všetko nazýva *žiť z milosrdenstva*.⁹⁷

Drahí moji! Využime aj my veľkú duchovnú ponuku Cirkvi v *jubilejných odpustkoch* a aspoň raz prejdime *svätou bránou*. Amen.

Slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie – na omšu vo dne v roku C – 1
SVÄTÝ ROK MILOSRDENSTVA
Mimoriadny svätý rok

Kátlovce, Farský kostol Svätého Ducha – 8.decembra
v Svätom roku milosrdenstva a v Roku zasväteného života 2015

Bratia a sestry!

Celý kresťanský svet s nadšením slávi mimoriadny *Svätý rok milosrdenstva*. Náplň tohto *mimoriadneho jubilea* nám približuje pápež František vo svojej bule *Misericordiae vultus - Tvár milosrdenstva*, ktorá bola prečítaná dňa 11. apríla 2015 pred Bazilikou sv. Petra vo Vatikáne.

Sv. Otec v nej poukazuje na potrebu morálneho a duchovného povzbudení skrze milosrdenstvo.

Pre lepšie porozumenie svätých rokov je potrebné pozrieť sa na starozákonný text z knihy Levitikus 25, 8 – 17,⁹⁸ ktorý jasne hovorí o *židovskom jubilejnom roku*. Starozákonný pojem *jubileum* vyjadroval sviatok odpustenia a taktiež rok odpustenia hriechu. Sväté roky sa mali sláviť každých sedem rokov ako *šabat* a každý päťdesiaty rok malo ísť o mimoriadnu slávnosť - *jubileum*. V tomto roku sa urovnávali všetky záležitosti, majetky, ktoré sa nadobudli od posledného jubilejného roku, vracali sa pôvodným majiteľom a otroci dostávali slobodu. Všetky plody zeme sa chápali ako patriace Bohu a v tomto *jubilejnom roku* sa nesadilo a nepracovalo na poli; jedlo sa len to, čo sa samo urodilo.

V Katolíckej cirkvi sa pojem *svätý rok* chápe symbolicky v duchovnom a náboženskom význame. Katolícka cirkev začala s tradíciou svätých rokov za pontifikátu pápeža Bonifáča VIII. (1235 – 1303) v roku 1300. Avšak počiatky slávania *svätých rokov* musíme hľadať oveľa skôr. Od začiatku kresťanstva sa totiž konali púte, ktorých cieľom boli vzácne miesta - ako hroby apoštolských kniežat sv. Petra a Pavla, ďalej hroby mučeníkov, ako i miesta narodenia, života a smrti Ježiša Krista vo Svätej zemi. Pápež Bonifác VIII. počítal so slávením *jubilea* každých 100 rokov. Pápež Klement VI. (1291 – 1352) v roku 1343 znížil periodicitu na 50 rokov. V roku 1389 pápež Urban VI. (1318 – 1389) ustanovil, že *jubilejný rok* sa bude sláviť každých 33 rokov ako pripomienka na Ježišov pozemský život. A napokon

⁹⁶ Porov. <https://www.kbs.sk/obsah/sekcia/h/dokumenty-a-vyhlasenia/p/dokumenty-papezov/c/list-svateho-otca-frantiska-ktorym-sa-udeluju-odpustky-pri-prilezitosti-mimoriadneho-svateho-roku-milosrdenstva>

⁹⁷ Porov. Tamže.

⁹⁸ V ňom sa nám odporúča: Milujte nepriateľov; robte dobre; dobrorečte; modlite sa; nadstavte aj druhé líce; neodoprite šaty; dávajte; nežiadajte naspäť; robte ľuďom tak, ako chcete, že by robili aj vám; požičiavajte a nič za to nečakajte; buďte láskaví voči nevďačným a zlým; buďte milosrdní ako váš Otec; nesúďte; neodsudzujte; odpúšťajte; akou mierou budete merať vy, takou sa nameria aj vám.

pápež Pavol II. (1417 – 1471) v roku 1470 znížil toto obdobie na 25 rokov,⁹⁹ aby ho mohla zažiť každá generácia. Pápež Alexander VI. (1431 – 1503) nazval jubilejný rok *svätým rokom*. Doteraz sa v dejinách Cirkvi slávilo 26 riadnych svätých rokov. Naposledy to bol Jubilejný rok 2000 – *Veľké jubileum 2000*.

Mimoriadny *svätý rok* vyhlasuje pápež v súvislosti s nejakou dôležitou udalosťou. Zvyk vyhlásiť *mimoriadny svätý rok* siaha až do 16. storočia. Doteraz bolo vyhlásených 76 *mimoriadnych svätých rokov*. V minulom storočí pápež Pius XI. (1857 – 1939) vyhlásil *svätý rok* v roku 1933 pri príležitosti 1900. výročia vykúpenia, a v roku 1983 tak urobil aj sv. Ján Pavol II. (1920 – 2005) pri príležitosti 1950. výročia vykúpenia ľudstva. Pápež František oznámil svoje rozhodnutie 13. marca 2015a svätému roku určil tému milosrdenstva. Tá mu je veľmi drahá, lebo už ako biskup si zvolil heslo *miserando atque eligendo*. Ide o citát z homílie sv. Bédu Ctihodného: Zadával sa na neho pohľadom lásky. 11. apríla 2015 na nedeľu Božieho milosrdenstva zverejnil pápež František bulu *Misericordiae vultus - Tvár milosrdenstva*. Symbolické je, že na *svätý rok* pripadne nedeľný liturgický cyklus „C“ s čítaniami z evanjelia podľa Lukáša, ktorý je nazývaný evanjelistom milosrdenstva. Otvorenie tohto *Svätého roka milosrdenstva* sa uskutočňuje práve v čase 50. výročia ukončenia Druhého vatikánskeho koncilu (1962 - 1965).

A preto, bratia a sestry, Cirkev získava osobitnú motiváciu, aby pokračovala vo svojej práci začatej koncilom, a to v odvážnej ústretoivosti voči výzvam súčasného sveta. Amen.

Slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie – na omšu vo dne v roku C – 2

MIMORIADNY SVÄTÝ ROK MILOSRDENSTVA

Logo mimoriadneho svätého roku¹⁰⁰

*Kátlovce, Farský kostol Svätého Ducha – 8.decembra
v Svätom roku milosrdenstva a v Roku zasväteného života 2015*

Drahí moji!

V moderne spracovanej grafike loga *mimoriadneho jubilea milosrdenstva* vidíme, ako Ježiš nesie človeka.

Ústredná postava Krista sa zakladá na antických zobrazeniach Dobrého pastiera, ktorý nesie ovečku na svojich pleciah.

Tento obraz ukazuje na Kristovu starostlivosť o každého človeka. Krista možno dobre rozpoznať pre svätožiariu a rany na rukách a nohách. Okrem oboch osôb sa na logu nachádza latinský nápis, v preklade do slovenčiny: „*Milosrdní ako Otec*“.

Slová *milosrdní ako Otec* sú z Lukášovho evanjelia (6, 36) a pozývajú žiť milosrdenstvo podľa vzoru Nebeského Otca. Ten vyzýva neposudzovať či dokonca nezatracať, ale odpúšťať a darovať lásku a odpustenie (porov. *Lk* 6, 37 - 38).

⁹⁹ Porov. JUDÁK, V. *Jubilejné roky v dejinách*. Nitra : Kňazský seminár sv. Gorazda, 1997, s. 17.

¹⁰⁰ K logu patrí i hymnus mimoriadneho svätého roku: <https://www.tkkbs.sk/view.php?cislocianku=20151124014>

Logo je dielom jezuitu chorvátskeho pôvodu Marka Ivana Rupnika. Jeden detail obrazu nám nesmie uniknúť: Dobrý pastier nesie ľudstvo s mimoriadnym milosrdenstvom na pleciah a jeho oči sa spájajú s očami človeka. Kristus hľadá okom Adama a ten okom Krista. Každý človek teda v Kristovi objaví nového Adama, vlastnú ľudskosť a tým, že v Kristovom pohľade vníma lásku Otca – aj budúcnosť, ktorá ho čaká. Táto scéna je zasadená do tzv. *mandorly*, postavy v mandľovom útvare. Táto forma obľúbená v antike a stredovekej ikonografii naznačuje súčasnú prítomnosť božskej a ľudskej povahy v Kristovi. Tri koncentrické ovály s ich progresívnou smerom navonok stále svetlejšou farebnosťou symbolizujú pohyb Krista, ktorý človeka vynáša z noci hriechu a smrti ku svetlu. Na druhej strane je v centre veľmi tmavá farba symbolizujúca nepreniknuteľnosť Otcovej lásky, ktorá všetko odpúšťa.

Bratia a sestry! Ide teda o tematické *jubileum*, ktoré sa opiera o ústredný obsah viery a chce Cirkev priviesť naspäť k jej prvoradej úlohe – byť vo všetkých oblastiach života znamením a svedkom Božieho milosrdenstva. Amen.

Starý rok 2015, sv. Silvestra I. – pápeža

Bratia a sestry!

Istá kanadská žena, ktorá sa volala Pamela, vycestovala z Toronta do poľského Krakova, aby sa tam osobne poďakovala za svoje uzdravenie na príhovor sv. Faustíny a tak navštívila svetové centrum Božieho milosrdenstva. My sme prišli sem do nášho kostola, aby sme sa tiež spoločne poďakovali Pánu Bohu za všetky dobrodenia, ktoré nám preukázal v uplynulom roku na príhovor Panny Márie a sv. Jozefa, jej ženícha.

Vyjadríme to modlitbou: „*Pane, ty si Pôvodcom, Začiatkom i Dokonávateľom všetkých vecí. Tisíc rokov je pred tvojimi očami ako včerajší deň, čo sa pominul. Aj mne si daroval začiatok, aj mňa dokonáš. Vďaka ti, ó Bože, s miliónmi ľudí, ktorí dnes stoja pred tebou s poklonou a zvelebovaním.*“

Naša vďaka patrí:

- za deti, ktoré boli v našom farskom kostole pokrstené;
- za prvoprijímajúce deti, ktoré prvý raz prijali Najsv. Sv. Oltárnu;
- za mladých, ktorí si v našom farskom kostole vyslúžili sv. manželstva.

No vďaka Pánu Bohu aj za všetkých tých, ktorých sme odprevadili na ich poslednú cestu života – do večnosti, lebo sme ich poznali a teraz, keď ich niet, ďakujeme za mnoho dobra, ktoré nám počas svojho pozemského života preukázali. Bohu vďaka aj za vás všetkých, drahí farníci, ktorí ste si v uplynulom Roku zasväteného života v Katolíckej cirkvi, ktorý skončí 2.februára 2016, upevnili svoju vieru.

Pevne dúfam, že aj v Svätom roku milosrdenstva, ktorý sme začali 8.decembra 2015 a ukončíme ho 20.novembra 2016, si svoju vieru opätovne budeme spoločne posilňovať účasťou na bohoslužbách, prijímaním sviatostí a svätenín, počúvaním Božieho slova, modlitbou, pôstom ale i almužnou. No i ochotným a dobrovoľným zapájaním sa do liturgických služieb v kostole alebo akýchkoľvek Bohu milých činností či aktivít na fare organizovaných našou farnosťou alebo kdekoľvek aj našou obcou.

K nášmu spoločnému farskému životu patria i financie, ktoré sme v uplynulom roku nazbierali v dostatočnom množstve od vás ako i za príspevku mnohých darcov. Ďakujem vám, moji milovaní farníci, čo ste akýmkoľvek spôsobom pomáhali, prispeli svojou prácou ale i svojim osobným materiálom, časom, ochotou a pomocou kedykoľvek v tomto uplynulom roku. Myslím si, že financie sme vhodne využili.

Drahí moji! Nech naši svätí nebeskí patróni orodujú v nebi za nás, aby sme vždy smerovali len k Pánu Bohu. Amen.

Púť do Zalaváru v Maďarsku

18.júna v Svätom roku milosrdenstva 2016

Pán predseda slovenskej samosprávy VI.obvodu v Budapešti a Slováci žijúci v Maďarsku; starostovia a veriaci občania zo Združenia Životnými cestami Jána Palárika; ostatní hostia; bratia a sestry!

Na podstavci zalavárskeho pomníka je napísané: „*Na pamiatku nitrianskeho kniežaťa Pribinu (+861), ktorý sa zaslúžil o kristianizáciu našich predkov na území Blatnohradu a jeho syna panónskeho kniežaťa Kocel'a (+876), podporovateľa evanjelizačného a kultúrneho diela svätých Cyrila (+869) a Metoda (+885), spolupatrónov Európy. Pamätník postavila Slovenská samospráva v Budapešti s pomocou Slovenskej republiky.*“

My si z tohto textu všimnime slová *kristianizácia* a *podporovateľ*.

Čo znamená, že otec, knieža Pribina, si uvedomil, že jeho ľudu veľmi prospeje, keď prijme kresťanstvo a s ním aj náuku Ježiša Krista, ktorá je založená na svojom hlavnom princípe, a tým je láska. To bola tzv. *kristianizácia*, slovo odvodené od vlastného mena Ježiša Krista. A čo urobí jeho nasledovník, múdry syn Kocel? Zachová sa ako nasledovník, ktorý si veľmi dobre uchová otcovo dedičstvo a stáva sa ako ten, ktorý pokračuje v otcových šľapajách. Preto si na neho v dejinách pamätáme ako na *podporovateľa* nie len evanjelizačného diela - od slova evanjelium, ale aj kultúrneho odkazu sv. Cyrila a Metoda. Čo znamená, že kresťanské náboženstvo zasahujúce určitú oblasť nášho vnútra sa tak u Slovanov ako i u obyvateľov niekdajšieho územia Blatnohradu komplexne spája so všetkým našim vnútorným ale i s celým našim vonkajším svetom. A to už je podstata našej ľudskej existencie.

A preto, ak sme sem dnes doputovali, nasledujme Pribinov a Kocel'ov príklad! Dbajme na to, aby boli pokrstené všetky naše deti, vnuci a pravnuci. Ak by vám moji kolegovia – kňazi toto odmietali, odvolajte sa na pápeža Františka, ktorý tvrdí, že ak nás niekto požiada máme pokrstiť. Ak by tam boli prekážky, hľadajme spôsoby, aby sme ich čím skôr odstránili a nikoho nenechali bez sv. krstu, lebo *Katechizmus* hovorí, že k večnej spáse je krst potrebný!

Nezabúdajme na vzdelávanie v kresťanskej kultúre. Tak ako majú v Amerike na domoch svoje zástavy a pri zvučke svojej hymny si ruku kladú na srdce; ako angličtina zvalcovala celý svet a vytlačila dokonca aj diplomatickú reč - francúzštinu; tak nech si pred každým vieme obhájiť svoj cyrilometodský križ z nášho štátneho erbu, ktorý nás vždy charakterizoval.

Preto zopnime svoje ruky k modlitbe za našu vlasť a za všetko a všetkých, čo k nej patríme nech sa nachádzame kdekoľvek na svete. Rivky Lipszyczova z Poľska si začala písať svoj denník, keď jej bolo štrnásť a už tretí rok žila v ghettu v Lodži spolu so svojimi sesternicami. Denník má sto strán a opisuje v ňom spomienky na svojich rodičov, troch malých súrodencov a na všadeprítomný strach, hlad a ponižovanie medzi kamarátkami v textilnej továrni. Denník je plný nádeje v Boha, keby som nemala vieru, prepadla by som zúfalstvu a stratila by som odvahu žiť. Preto som vďačná Bohu za to, že verím, že mi dáva silu. Keby nebolo viery, stratila by som ako iní ľudia chuť žiť. Rivka prežila ghetto, osvieňimský koncentračný tábor, pochod smrti do Bergen – Belsenu, kde sa dočkala v júli 1945 oslobodenia. Následne sa zotavila v nemocnici v Lübecku. Jej denník našla ešte v roku 1945 jedna lekárka, znovu bol objavený v roku 1992, ale publikovaný bol až v roku 2014 v USA.¹⁰¹

Bratia a sestry! Len vďaka viere v Boha dokázala Rivka prežiť! Viere, ktorú nám Slovanom priniesli sv. Cyril a Metod: Buďme im za to vďační a pomodlime sa za úprimne žijúcich svoju vieru ako i tých, ktorí sa hlásia k ich kultúrnemu odkazu! Amen.

Votívna sv. omša o Panne Márii Matke milosrdenstva

*Kátlovce, 14. augusta pred Kaplnkou Lurdskej Panny Márie
v Svätom roku milosrdenstva 2016*

Drahí farníci!

Sv. Ján Pavol II. vo svojej encyklike o Božom milosrdenstve napísal, že Panna Mária „jedinečným a celkom mimoriadnym spôsobom - ako nikto iný - a obetou svojho srdca dosiahla vynikajúcu účasť na samom zjavení Božieho milosrdenstva”, lebo stála na Kalvárii, pri kríži svojho Syna. Preto **hlbšie pozná tajomstvo Božieho milosrdenstva; pozná jeho cenu a vie, aká je tá cena vysoká**”.¹⁰²

My sa teraz prostredníctvom nej obráťme na nášho Milosrdného Boha a prosme Ho o milosť, aby sme sa stali apoštolmi Božieho milosrdenstva.

Ako sv. Faustína Kowalská, ktorej sa zjavil Pán Ježiš ako Božie milosrdenstvo. Vo svojom *Denníčku* nám svätica zároveň píše o zjaveniach aj Panny Márie, ktorá od nej žiadala: „*Túžim, dcéra moja najmilšia, - hovorila Panna Mária pri inej príležitosti - aby si sa cvičila v troch čnostiach, ktoré sú mi najdrahšie, a Bohu sú najmilšie: prvá - pokora, pokora a ešte raz pokora. Druhá čnosť - čistota, tretia čnosť - láska k Bohu. Ako moja dcéra musíš zvlášť žiarť týmito čnosťami*”¹⁰³.

Pokúsme sa cvičiť sa v nich aj my!

Aké to muselo byť pre sv. Faustínu ťažké prijať Božie zjavenie a potom najskôr svojmu spovedníkovi a následne svojim predstaveným ohlásiť, čo od nej žiada Pán Boh. S pokorou prijala aj možné podozrievanie a všetky ostatné ťažkosti. Rovnako tak si zvolila

¹⁰¹ Porov. SCHEINOSTOVÁ, A. 2016. Kdyby nebylo víry, ztratila bych chuť žít. In: *Katolický týdeník*, roč. XXVII, č. 25, 14. – 20.června 2016/ 12.neděle v mezidobí, s. 9. Praha: Katolický týdeník, s.r.o. ISSN 0862 – 5557.

¹⁰² JÁN PAVOL II. Dives in misericordia, 9.

¹⁰³ Denníček, 1415.

čistotu – jednak ako zasvätená v celibáte ale i v ochote dávať si záležať na čistote svojej duše v chránení sa hriechu. A že meditovala Božie milosrdenstvo, len rástla v láske k Bohu. O čo sa máme usilovať aj my!

Drahí moji bratia a milované sestry! Nech sa nám všetkým darí v cvičení sa v pokore, v zachovávaní čistoty a v raste lásky k Pánu Bohu, aby sme aj my bolo apoštolmi Božieho milosrdenstva na príhovor Panny Márie Matky a Kráľovny milosrdenstva! Amen.

Z príležitosti 100.výročia narodenia Jozefíny Pikálikovej

*Kátlovce, Farský kostol Svätého Ducha – 27.augusta
v Svätom roku milosrdenstva 2016*

Drahá naša jubilatka, ktorá ste sa z Božej milosti dožili výnimočného a vzácneho stého výročia narodenia; rodina; pán starosta a predseda PD s manželkami; bratia a sestry!

Dnešná sv. omša nie je o ničom inom,

len o poďakovaní Pánu Bohu za všetky dobrodenia, ktoré našej jubilatke za uplynulých sto rokov života preukazoval. Drahá babička, tu v kostole sa vám v tom nikto z nás nevyrovná: Ste tu jedna jediná!

Ale táto sv. omša je i s prosbou, aby ste na príhovor Panny Márie a vašich nebeských patrónov – zvlášť krstnej patrónky sv. Jozefíny (priznám sa, že moja krstná mama bola tiež Jozefína) boli ešte zahŕňaná toľkým Božím požehnaním, koľko len z jeho vôle budete ešte tu na zemi potrebovať.

No spolu s vašimi dcérami a ich rodinami ako i širokou rodinou a celou obcou rovnako tak my aj všetci.

V českých katolíckych novinách bol rozhovor so storočnou rehoľnou sestrou Emou Kovárovou, OSF – bola tam aj odfotená na vozíčku – vy ste ešte obdarená veľkým zdravím: sama aj keď s paličkou beháte a napriek poslednému pádu ste prišli pekne sem do kostola, na ulici *furt* s metličkou zametáte, zelinku v záhrade občas vytrhnete, na sv. spoveď prejdete o pár domov sama k dcére. Teda tejto vašej rovesníčky sa tam pýtali, že kde sa rodia storoční ľudia? A ona odpovedala asi takto: Narodila som sa v nádhernom kraji (každý rodný kraj je nádherný) a po narodení ma hneď dali pokrstiť, aby od prvých hodín života všetko zverili do Božej starostlivosti. Rovnako tak aj vás hneď na druhý deň po narodení vaši rodičia dali pokrstiť, ako som sa dočítal v krstnej matrike našej farnosti a zverili vás Pánu Bohu, aby vás viedol vo vašom krásne prežitom dlhom a požehnanom živote s vašim manželom, s ktorým ste sa zosobášili počas slúženia vo Veľkých Kostol'anoch. Tam si na vás určite v dobrom spomínali, keď vám tam obom vystrojili za odmenu svadbu. Napriek všetkému, prežili ste náročný život - v robote naposledy v našom družstve, stratili ste manžela, pochovali ste syna. Ak sa vrátíme k vašej predchodkyni, ktorá stovku mala už v marci tohto roku, tak sa jej aj pýtali, že či má ešte nejaké želanie do ďalších rokov? Rehoľná sestra odpovedala: Všetko, čo som chcela, som už dostala, len aby mi ešte dobre fungoval rozum a je fajn, že som stále

medzi ľuďmi. Som rada, že mám ďaleko viac času rozprávať sa s Pánom Bohom, lebo len Jemu všetko a všetkých zverujem. Hlavne aby sme sa všetci dostali do neba!¹⁰⁴

Drahá jubilantka! Toto želáme všetci tu prítomní z lásky Božej aj my vám a prosíme, modlite sa za nás! Amen.

Spomienka na RNDr. Ladislava Dúbravu, CSc
(13.augusta 1934 Gbely – 3.septembra 1982 Dunajská Streda) – kresťana a vyznavača,
pedagóga a vedeckého pracovníka

*Dunajská Streda, Farský kostol Nanebovzatia Panny Márie – 30.septembra
v Svätom roku milosrdenstva 2016*

Vzácná rodina nášho pána dr. Dúbravu; osvietený pán monsignor – dekan a farár; pán kaplán; členovia Farskej pastoračnej rady; zamestnanci a študenti Gymnázia Ladislava Dúbravu; hostia z Ústavu pamäti národa alebo odinakiaľ; bratia a sestry!

Naša dnešná spomienka spadá do *Svätého roku milosrdenstva* a je akoby vigíliou ružencového mesiaca.

Rád sa modlievam – a určite nie som sám – *Ruženec k Božiemu milosrdenstvu*.

Že by preto, lebo je kratší? Nie. Ale preto, že sa tam namiesto modlitby *Zdravas Mária* opakujú slová: *Pre Jeho bolestné umučenie, maj milosrdenstvo s nami i s celým svetom*.

Čo malo určite veľký význam i v živote nášho pedagóga a vedeckého pracovníka. A to v tom, že jeho obmedzovanie komunistickým režimom, keď nemohol vyučovať, pracoval namiesto toho ako robotník alebo po normalizácii bol opäť skrytý do kancelárie, bolo určite veľmi bolestné. Ale prekonával to všetko priam hrdinsky v čom mu pomáhal jednak jeho silný ľudský charakter ako i jeho viera v Pána Boha. Preto istotne nepodľahol zúfalstvu, beznádeji. Nnenechal sa znechutiť, a aj keď nemohol vyučovať, vedecky pracoval. Využíval inak svoje dary a talenty, ktoré mu Pán Boh v hojnej miere nadelil. A tak nám zanechal príklad silného a schopného veriaceho človeka, uznávaného odborníka, rozhladeného vedeckého pracovníka a metodika, fyzika – matičiara, ktorý celkom istotne prosil o *Božie milosrdenstvo* nie len pre seba a svoju rodinu, priateľov, kolegov a známych, ale určite aj pre tých, ktorí ho prenasledovali. A to dokážu len veľkí ľudia! Buďme preto vďační Pánu Bohu za neho a odprosujme v jeho mene za všetkých, čo mu v živote ublížili: *Nech nás všetkých Pán Boh zahrnie svojím milosrdenstvom! On ho má dostatok pre celý svet!*

To je Božia láska: Odpustenie – osvojme si ho! Dovoľte mi, aby som nás všetkých povzbudil osobným svedectvom skalického rodáka Antona Srholca¹⁰⁵ – Ladislav Dúbrava v tom čase chodil ešte na skalické gymnázium a maturoval o tri roky neskôr ako Anton Srholec napísal: „*Roku 1950, keď som mal 21 rokov komunisti likvidovali všetky rehoľné domy, nás odviezli na Priehradu mládeže, snažili sa nás politicky preškoliť a získať pre*

¹⁰⁴ Porov. HÁJEK, V. 2016. Bůh mě vedl, říka stoletá sestra Ema Kovářová, OSF. In: *Katolický týdeník*, roč. XXVII, č. 30, 19. – 25.července 2016/ 17.neděle v mezidobí, s. 13. Praha: Katolický týdeník, s.r.o. ISSN 0862 – 5557.

¹⁰⁵ Dr.h.c. Anton Srholec, SDB (12.januára 1929 – 7.januára 2016 Bratislava)

budovanie socializmu. Za zámenu ideálu, budovať komunizmus namiesto Božieho kráľovstva sľubovali výhody a privilégia. Nakoľko som trval na svojom pôvodnom celi, rozhodol som sa ilegálne opustiť hranice našej republiky, na hraniciach ma chytili a za pokus o opustenie republiky a za cieľ študovať teológiu som dostal 12 rokov väzenia. Desať som si odpykal, väčšinu v Jáchymovských uránových baniach. Chcel som byť misionárom, misijné pole sa mi otvorilo. Bol to tvrdý a krutý život spolu s tisícmi potrestaných. Niektorí boli politickí väzni a mnohí boli potrestaní za morálne priestupky. Spoločnosť ako šitá pre misijné pôsobenie. Ak chceš byť apoštolom, musíš byť príkladom. Práce, skromnosti, pokory, opatrného vzdoru, ale hlavne viery, ktorú treba žiť uprostred tohto očistca. Žiť z viery každý deň. Žiť v láske a bez nenávisti. Brat na seba ťarchu svojich kamarátov, ktorí bojovali o holé prežitie. Pomáhať, aby bolo menej trestov a viac pokoja. Ak nie v tábore, tak v srdciach. Žiť s Bohom. Uprostred dlhého státia na zimnom nástupišti sa hlboko nadýchať, a aspoň minútu zadržať, nedýchať a zohriať sa pri Ježišovi, ktorý je vo mne. Náboženská reč dostala nové slová. Predovšetkým skutky ozajstného priateľstva a ochoty deliť sa, neúnavne stáť pri ľuďoch a už len svojim bytím dokazovať, že Boh je tu prítomný.“¹⁰⁶

Drahí moji, bratia a sestry! Ako veriaci ľudia si nikdy nezúfajme a ak nám niekto ublíži v duchu viery odpúšťajme v duchu božskej čnosti nádeje! Amen.

Výročie posvätenia chrámu v roku C

*Kátlovce, Farský kostol Sv. Ducha 16.októbra
v Svätom roku milosrdenstva 2016*

Drahí moji farníci, hostia, bratia a sestry!

Len čo sa narodíme, hneď nás zapíšu do matriky narodených.

Ako veriacich nás po prijatí sv. krstu zapíšu na fare do matriky pokrstených.

Čím automaticky dostávame možnosť, aby sme sa mohli plne, vedome a aktívne zúčastňovať bohoslužieb a prijímať sv. sviatosti v katolíckych chrámoch k tomu postavených, slávnostnou vysviackou k tomu určených.

U nás to je od roku 1710, kedy bol tento filiálny kostol postavený vo farnosti Dechtice; 11.októbra 1830 ostrihomským pomocným biskupom Alexom Jordánskym bol posvätený – tento výročný deň si práve dnes podľa liturgických zásad najbližšiu nedeľu po sviatku pripomínáme; pričom 1.novembra 1819 sa náš kostol stal po zriadení farnosti farským kostolom, čím sa tu začali každodenne sláviť bohoslužby (dovtedy to bolo len občas), odvtedy sa tu vysluhujú sviatosti, začínajú sa tu všetky významné udalosti. Do histórie tohto kostola sa tak zapisujú všetci naši bývalí, súčasní ale aj budúci veriaci občania. A teda aj my akýmkoľvek spôsobom: účasťou na počúvaní Božieho slova a prijímaním Eucharistie a ostatných duchovných milostí, starostlivosťou – týždenným upratovaním, výzdobou, a opravami.

¹⁰⁶ <http://mojpribeh.sk/pribeh/anton-srholec-moj-zivotny-pribeh-s-jezisom/>

„Kvap, kvap, kvap...“ tento otravný zvuk rušil organistu v Chráme sv. Jakuba pri nácviku na večernú omšu. „Kvap, kvap...“ Po desiatich minútach to už naozaj nevydržal. Vstal a išiel pohľadať odkiaľ zvuk prichádza. Nakoniec ho uši zaviedli ku hlavnému oltáru. Chvíľu po ňom blúdil pohľadom, až nakoniec uvidel na pravej strane ako zo strechy kvapká voda na postavu sv. Anny. Na druhý deň sa organista vrátil aj s dvomi majstrami, aby opravili strechu a ošetrili sochu sv. Anny. Strecha bola hotová rýchlo. No so so škou to už bolo na dlhšie. Nebolo ťažké ošetriť ju, ale dostať sa k nej, aby sa nič nepoškodilo. No nakoniec to vymysleli a k sv. Anne sa predsa len dostali. Majster najprv odstránil vodu a odlupujúce sa kúsky. Zobral handru, ošetrojúci vosk a pustil sa do práce, no keď už si myslel, že je u konca, odlúpila sa mu časť farby zo zadnej strany sošky. Opatrne prešiel handričkou po drevenej časti bez farby a zbadal, že je v dreve niečo vyryté. V tom prišiel organista, či už je s prácou hotový, keďže večer má byť omša a on ešte potrebuje cvičiť. Majster mu povedal, čo sa stalo, ale organista to považoval len za ryhy zanesené špinou a zvyškami farby. Po dlhšom rozhovore sa majster nechal presvedčiť a z chrámu odišiel. Ešte pred tým však sošku položil tak, aby sa dala ľahšie zobrať preč, no zároveň, aby nebolo poškodenie vidno. O týždeň sa však majster vrátil, samozrejme, že neuveril rečiam o obyčajných škrabancoch. Organistovi povedal, že ide skontrolovať, či ošetrovanie pomohlo, nemal chuť sa s ním o tom zase rozprávať, či dokonca hádať. Zobral si sošku a zopakoval celý proces z minula. Handrička, vosk atď., no tento krát sa venoval iba zadnej časti. Po pol hodine odstraňovania usadenín a zvyškov farby sa konečne dopracoval k absolútne čistému povrchu dreva, kde ryha krásne vynikla. Hneď ako sa na ňu pozrel, začal sa usmievať a bolo mu jasné, že prácu nerobil nadarmo. Na zadnej strane sošky bol totiž vyrytý podpis Pavol. Organista sa majstrovi ospravedlnil a vychvaľoval ho po celom meste.¹⁰⁷ Slávny Majster Pavol z Levoče si takto podpísal svoje dielo presne tak ako veľký Michelangelo na Piete v bazilike sv. Petra v Ríme.

Drahí moji, takto nejako pozitívne sa aj my zapisujeme do do histórie tohto nášho kostola, ktorý nech slúži v duchovných potrebách nám ako i tým, čo prídu po nás. Amen.

Môj brat Jozef, 60.výročie narodenia

*Ludanice – Farský kostol Najsvätejšej Trojice – 22. októbra
v Svätom roku milosrdenstva 2016*

Na úvod sv. omše

Drahí moji! Skôr ako začneme ďakovať, odprosme za všetko, čo sme urobili zlé, a to aj v mene svojom ako i v mene šesťdesiatich rokov nášho jubilanta!

Homília

Drahí spolubratia, jubilant a rodina, farníci, bratia a sestry!

Naša dnešná účasť na sv. omši je zameraná na poďakovanie Pánu Bohu za šesťdesiat rokov života môjho brata Jozefa.

Toto jeho jubileum podnecuje aj nás všetkých, aby sme sa nášmu Stvoriteľovi za všetko poďakovali.

¹⁰⁷ <http://www.psabuba.sk/files/file/Stredovek%C3%BD%20umelec%20-%20pr%C3%ADbeh%20text.pdf>

On nás stvoril z lásky, ako čítame v Biblii.

A my mu za Jeho lásku poďakujeme našou láskou. A to tak, že budeme vždy všetko konať len s láskou!

V emailovej pošte som dostal tento príbeh: Bol v češtine a tak sa pokúsim predniesť vám ho vo vašej materinskej reči. Klenotník sedel u svého stolku a roztržitě hleděl na ulici výkladem malého elegantního obchodu, který mu patřil. Před výkladem se zastavila holčička a přitiskla nos na sklo. Oči modré jako nebe se jí rozzářily, když uviděla jeden z vystavených šperků. Rozhodně otevřela dveře a ukázala na nádherný tyrkysový náhrdelník. "Chci ho pro sestru jako dárek. Můžete mi ho pěkně zabalit?" Klenotník se na svou zákaznici nevěřícně zadíval: "Kolik máš peněz?" Děvčátko si bez zaváhání stouplo na špičky a vysypalo na pult plechovou pokladničku. Vypadlo z ní pár drobných bankovek, hrst mincí, několik mušlíček a kovových figurek. "Bude to stačit?" zeptala se hrdě. "Chtěla bych koupit dárek starší sestře. Co umřela maminka, se o nás stará ona a nikdy nemá ani chvíli pro sebe. Dneska má narozeniny a z tohoto dárku bude mít jistě velkou radost. Ten kámen má stejnou barvu jako její oči." Muž odešel do zadní části obchodu a za chvíli se vrátil s krásným červeně a zlatě zdobeným dárkovým papírem, do kterého pečlivě zabalil krabičku s náhrdelníkem. "Tady ho máš," řekl holčičce. "A dej na něj pozor." Děvčátko hrdě vykročilo, jako by si neslo poklad. Hodinu poté vešla do klenotnictví krásná dívka. Měla nádherné modré oči a vlasy barvy medu. Položila na pult před klenotníka balíček, který on předtím s takovou péčí připravoval. "Ten náhrdelník byl koupený u vás?" "Ano, slečno." "Kolik stál?" "To je vec dohody mezi zákazníkem a mnou. Tato informace je důvěrná." "Ale moje sestra měla jen pár drobných! Nikdy by si takový náhrdelník nemohla dovolit koupit!" Klenotník zvedl pouzdro s náhrdelníkem, zavřel ho, znovu pečlivě zabalil a podal dívce. "Vaše sestra ho zaplatila. Dala za něj víc, než by dal kdokoli jiný - Dala vše, co měla!

Milovaní! Poďakujeme sa za môjho brata Jozefa a všetko vždy konajme s láskou ako to bolo v príbehu. Amen.

Na záver sv. omše

Milovaní: pán farár, jubilant a rodina, bratia a sestry! Želám nám všetkým ešte veľa krásnych a požehnaných dní lásky!

**Pohrebná homília za + Annu Kostolanskú rod. Ušákovú,
(25.apríla 1928 Kátlovce – 15.januára 2017 Bratislava)
sestru vdp. Pavla Ušáka Olivu, po ktorom je v Kátlovciach pomenovaná recitačná súťaž,
obecná cena a opatruje sa jeho rodný dom s pamätnou tabuľou a pomník pred kostolom**

Kátlovce, Farský kostol Svätého Ducha – 18.januára 2017

Na úvod sv. omše

Zomrela naša sestra v Kristu: Anna Kostolanská rodená Ušáková – sestra ¹⁰⁸ nášho najvýznamnejšieho rodáka, kňaza a básnika - spluzakladateľa tzv. *Katolíckej moderny*. V liste svojej matke Ernestíne Ušákovovej z kaplanky vo Veličnej 18.marca 1939 napísal list, v ktorom

¹⁰⁸ Porov. PAŠTĚKA, L. 2004. Paľo Oliva (2). Tak umieral a žije Paľo Oliva, s. 94 – 107. Bratislava: Lúč, 2004. 188 s. ISBN 80 – 7114 – 480 – 0.

na konci napísal: *Pozdravte odo mňa všetku rodinu.*¹⁰⁹ Drahí moji, teraz ste už všetci spolu v nebi: Modlíme sa za vás a osobitne prosíme za vašu Hanku, ktorú teraz pochovávame: Aby jej, vám ako i nám tu ešte žijúcim bol dobrý Pán Boh milostivý a nehl'adel na naše hriechy ale na našu vieru!

Homília

Drahá smútiaca rodina, rodáci, spolubrat v kňazskej službe Marián, kultúrna verejnosť, pán starosta našej obce, bratia a sestry!

Určite poznáte hru symfonického orchestra, kde je mnoho hudobníkov, ktorí hrajú na rôznych hudobných nástrojoch – niektorí viac a iní menej, niektorí sú prioritní a druhí sekundárni - no všetci vedia, čo majú robiť a kedy majú zahrať podľa nôt, ktoré majú pred sebou. No sledujú ich len jedným okom, lebo druhým pozorne sledujú usmernenia svojho dirigenta. A to všetko preto, aby ich spoločný a vzájomný súzvuk bol pre nás všetkých ostatných hudobným zážitkom.¹¹⁰

Noty – to sú naše rodové gény, ktoré sme dostali od svojich rodičov. Môžeme tak predpokladať, že ide o naše predispozície hlavne ohľadom našich charakterových vlastností a niekedy ide aj o zdedený talent. Buďme za to všetko vďační našim rodičom. Keď dnes pochovávame sestru nášho najvýznamnejšieho rodáka, kňaza a básnika, tak ďakujeme Pánu Bohu za ich rodičov, ktorí svoje deti - tak ako každý rodič – naučili tomu základnému: ľudskej láske. A s ňou sa nám prezentovala aj naša zosnulá po celý život. Preniesla ju aj na zviditeľnenie a uchovanie diela svojho brata. Aby všetko dokázala zvládnuť potrebovala aj mimoriadny dar od Pána Boha, a to vieru. Lebo dirigentom v orchestri je Pán Boh. To jeho musia všetci počúvať: *Fides ex auditu*, viera je z počutia, napísal sv. Pavol.¹¹¹ A tak sa modlíme, aby našej zosnulej Pán Boh odmenil jej ľudskú lásku ako i jej vieru v nádeji toho, o čo prosíme každú sv. omšu: Nehl'ad' na naše hriechy ale na našu vieru! Profesor RNDr. Ing. Vladimír Betina prednášal na univerzitách v Paríži a Oxforde, a keď mu položili otázku, čo pre neho znamená viera v Boha, odpovedal: Vo viere mám odpovede na základné otázky človeka: Odkiaľ pochádzam? Kam idem? Aký je zmysel môjho života? Viera pre mňa znamená, že sa nebojím smrti, ale to lepšie čo ešte len príde, očakávam s radosťou. A za to všetko vďačím svojim rodičom, ktorí mi vieru v Boha sprostredkovali.

Drahí smútiaci, bratia a sestry! Nech Pán Boh udelí našej zosnulej sestre Anne hojnosť radosti večného života. Amen.

Sv. Floriána, patróna hasičov

Kátlovce – Farský kostol Sv. Ducha, 7.mája 2017

Milí moji hasiči, pán starosta a farníci!

O nás kňazoch sa hovorí, že sme hasiči duchovného života.

No a hasiči potom hasia všetko to ostatné mimo duchovného života.

¹⁰⁹ Tamže, s. 130.

¹¹⁰ Porov. www.homily-service.sk

¹¹¹ Porov. Rim 10, 17.

Nasledujúc svojho patróna, sv. Floriána, ktorý zomrel tak, že ho hodili do rieky a priviazali mu o krk ťažký kameň, aby sa utopil. Potôčky jeho krvi – následok ťažkého mučenia predtým - sa ako ohnivé plamene javili na vode. Ako mučeníka, ktorý chcel zachrániť asi štyridsať kresťanov - sám kresťan, začali ho vzývať ako patróna, ktorý vždy pomôže zhasiť všetky ohnivé plamene.¹¹²

Modlime sa, aby sa to vždy našim hasičom podarilo!

Ako hasičom vo Veľkej Británii, ktorí zachraňovali z auta malého osemnásťmesačného chlapca. Matke pri vykladaní nákupov vypadli kľúče od auta a jej dieťa sa zamklo vnútri. Celý čas, čo sa Brendona snažili zachrániť, sedel na prednom sedadle vodiča a neskutočne sa usmieval na svojich záchrancov a ľudí okolo auta. Až keď si chcel dať do úst kovové mince – peniaze za matkinej peňaženky, hasiči už viac nečakali a radšej rozbili zadné okno a zdravého chlapca odovzdali jeho šťastnej matke.¹¹³

Milovaní! Spoločne prosme Pána Boha, aby sme všetci na príhovor sv. Floriána spolu s našimi hasičmi zvládli akékoľvek životné situácie a katastrofy. Amen.

¹¹² http://www.podolinec.eu/resources/File/patron_hasicov_sv_florian.pdf

¹¹³ http://www.tvnoviny.sk/zaujímavosti/1868203_batola-sa-zamklo-v-aute-hasici-sa-pocas-jeho-zachrany-poriadne-nasmiali